diluuio peccatoꝝ ⁊ vicioꝝ in q̄ ⁊ ꝑ quā saluant̄ homines lr̄ati ⁊ aues scz ꝯtemplatiui ⁊ iumenta scz hoies terreni. Idez de ꝑpente eneo Numeri.xxj. Signū fuit xp̄i vt gentes euaderent a morsibꝰ serpētis inferni ⁊c̄. Moraliter sic per scripturaꝝ implecōm patet nr̄a resurrectio spūalis. Tota ꝑfecto scripture ꝯsistit in obseruantia decem preceptoꝝ legis. Si ergo seruamus decem precepta signum est vite. Ideo xp̄s Mat.xix. Si vis ad vitā ingredi serua mandata ⁊c̄.

Dñica in albis scz in octauis pasche sermo Primus.

Post dies octo

Iterꝝ venit ihesus Johis.xx.c. Verbum ꝓpositum ꝑm intellectū hystoricū vel lr̄alē loquit̄ de aduētu xp̄i ⁊ de apparicōne quā fecit vt ꝯuerteret thomā apostolum incredulum Idone dāpnaretur xp̄s iterum post octo dies apparuit ei hoc dicit thema Post dies octo ⁊c̄. Scd̄m vero intellectum misticum ⁊ spiritualem thema loquitur de aduentu cristi in aīaz ad iustificandū eaz de peccato ⁊ ad dandū gr̄am sibi ⁊ benedictionē ⁊ istos duos intellectꝰ volo nunc declarare in presenti ꝑmone Iuxta primū intellectū lr̄alez dicat̄ hystoria euāgelij lr̄aliter. Nota insufflauit dicens accipite spm̄ sanctū Anhelitꝰ hz duas ꝯdicōes qꝛ est calidus ⁊ humidꝰ ꝫ duo dat spūssanctus. Prīo dat caliditatē amoris ⁊ deuocōnis. Scd̄o dat humiditatē ꝯtricōnis ⁊ lacrimaꝝ. hij sūt duo effectꝰ spiritussancti. xp̄s vero insufflauit. Innuens ꝙ spūssanctus nō solū ꝓcedit a patre sed etiā ab ipso dās apostolis ⁊ presbiteris ptātem remittendi peccata dicens. Quorum r̄miseritis peccata ⁊c̄. Ex ista xp̄i cōmissione sacerdotes possūt remittere peccata instrumentaliter qꝛ xp̄s remittit prīcipaliter. In ista xp̄i apparicione thomas nō erat cum alijs discipulis. Qui dixer̄t thome vidimus dn̄m. Qui respondit dicens. nisi videro in manibꝰ ⁊c̄. Ac si vellet dicere resurget ipse nūc. Certe nō credo. qꝛ cum pependit adhuc viuꝰ in cruce ⁊ iudei dicebāt sibi. Si rex israhel est ⁊c̄. ⁊ offerebant sibi conuersionem suam nō potuit descendere de cruce. Quomō ergo mortuus potuit exire de clauso monumēto ⁊ custodito dico vobis ꝙ nisi videro. Ecce quomodo thomas erat dubiꝰ ⁊ minus credens. Intantū ꝙ si in credētia tali fuisset mortuus fuisset perpetuo dampnatus. Cogito ego ⁊ vobis hoc dico fortassis ꝙ per totam ebdomadam apostoli laborauerunt ad ipsum ꝯuertendum etiā virgo maria ⁊ magdalena ⁊ thomas verecundabatur forte coram virgine marie negare ꝫ retro forte. Dicebat nunq̄d mater diceret vnum mendacium ꝓ filio suo. videns cristus ꝙ nec apostoli nec mater sua poterant ipsum ꝯuertere ipse met cristus misericordia motus. Post octo dies scilicet a prima apparicōne venit ⁊ ianuis clausis intrauit dicens. Pax vobis

Secretum huius nota ꝙ Ihesus tribus vicibus salutauit apostolos in euuangelio hodierno ad docēdum ꝙ omne bonum ꝯmunitatis si debēt conseruari in bono tres paces debēt habere. Prima inter maiores ⁊ minores scilicet supportando minores ⁊ honorando maiores. Secunda inter maiores ⁊ maiores debet esse cōcordia ⁊ caritas. vt in charitate bona intendāt bonum cōmune. Tercia pax inter minores ⁊ minores vt inter se ꝯcordāt. Ideo dixit tribus vicibus pax vobis pax vobis pax vobis Nota quomodo potuit Cristus dicere thome. Nōne tu es ille qui noluisti credere meam resurrectionē. Respondit thomas ymo dn̄e ego credo. Tu es deus meus ⁊ dominus meus.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

O qualem verecundiā habuit de sua incredulitate thomas qñ vidit xp̄m ⁊ xp̄s vocauit eū dicēs. Infer digitum tuum ⁊c̄. Et thomas credidit. Dicit hic glosa augustini ꝙ thomas nolebat tangere. qꝛ iam firmiter credebat statim qñ vidit cristum. Sꝫ dic̄ beatus gregoriꝰ ꝙ xp̄s voluit omnino ꝙ tangeret loca clauorū ne decetero aliquis dubitaret ⁊ dicebat thomas credo dñe. Cui dixit xp̄us qꝛ vidisti me thoma credidisti ⁊c̄. Non dicit qꝛ tetigisti. Dico tibi ꝙ beati qui nō viderūt ⁊ crediderunt patet thema iuxta intellectū hystoricum ⁊ lr̄alem. Modo oportet declarare iuxta intellectum misticum ⁊ spiritualē. Pro quo sciendum ꝙ duo opera sūt in sūma per que xp̄s venit in creaturā per gr̄am. Prīo venit per baptismū. Secundo ꝑ pñiam. Si em̄ perdit̄ xp̄s postq̄ venit per baptismum in creaturam. Iterꝫ venit per penitentiā post dies octo. Dico primo ꝙ xp̄s ꝑ gr̄am venit in creaturam ꝑ baptismū qꝛ ante baptismum xp̄s nō est in creatura per gr̄am. ymo dico vob̄ ꝙ ante baptismum creatura est habitacō demonū. Dic quomodo Adaꝫ ⁊ eua ex peccato facti sūt captiui dyaboli. Sic qñ duo milites in cāpo clauso faciūt duellū ⁊ vnus dicit. Heu me reddo me tibi efficit̄ captiuus alterius. Ita int̄ illos duos milites scꝫ adā ⁊ dyabolo clauso ī campo paradisi terrestris fuit duellum vbi adam fuit victus ⁊ reddidit se dyabolo ꝑ consensum. Ideo fuit ipse captiuus cum vxore sua. Et est lex talis ꝙ si captiui generant filios etiam filij sunt captiui. Ita de adam auctoritas Ysaie. v. Propterea ductus est populus meus ⁊ genus huānum captiuus qꝛ non habuit scientiam ⁊ loquitur ꝓphia in persona dei. Nota quia nō habuit scientiam. Qm̄ peccatū ade venit ex desiderio scientie quia serpens dixit. Eritis sicut dij scientes bonum ⁊ malū. gen̄. ij. Pꝫ g̃ ꝙ oēs erāt captiui diaboli Quō dyabolꝰ expellit̄ Rñdeo ꝙ ꝑ baptismū. Ideo qñ creatura debēt baptisari nō ꝑmittit sacerdos ꝙ intret eccīaꝫ quousq̄ est ꝯiurata seu exorcizata dicens. Exorcizo ⁊c̄. Exij maledicte dyabole. Ex hoc ī fert̄ ꝯclusio ꝙ om̄s iudei ⁊ infideles sunt demoniaci. qꝛ non sunt exorcizati. Ergo in baptismo expellit̄ Quo expulso ⁊ mūdata camera venit xp̄s ꝑ gr̄aꝫ. Ecce p̄mus aduentus xp̄i in creatura auctorit̄s Hic est qui venit ꝑ aq̄m ⁊ sanguinē ih̄s xp̄s ñ in aq̄ solū ꝫ ī aq̄ ⁊ sāguine. j. Joh̄ v. Nota ꝑ aq̄ꝫ ⁊ sanguinē. Si dicat̄ ego fui in baptismo multociens Et non vidi sanguinem ibi. Respondeo ꝙ virtute sāguinis xp̄i baptismus hꝫ virtutem ⁊ efficaciam. Augustinus Que est tanta vis aq̄ vt corpus tangat ⁊ animam abluat. quasi dicat sanguis xp̄i. Sed ecce post baptismum quando peccamus expellimus a nobis xp̄m ex inmundicijs peccatorum quia non est porcus vt velit stare in luto luxurie. Et tunc dyaboli porci inferni redeūt ibi ⁊ cristus recedit vt ipse dicit. Cum inmundus spiritus exierit ab homine ⁊c̄. Mathei duodecimo ⁊ Luce vndecimo.

Nota ⁊ fiūt nouissima hominis illius peiora prioribꝫ Quia peiora sūt peccata actualia intensiue q̄ꝫ originale peccatū vt dicit sanctus thomas tercia parte questione. j. ar. iiij. qꝛ plus habet de rōne voluntarij licet originale sit maius malum extensiue. Modus iterum expellendi dyabolum est per conuersionem penitentialē Ecce diuina prouidentia quomodo ꝓuidit vt per penitentiam humilē ⁊ deuotā conscientia depuretur ⁊ mundetur ⁊ dyabolus expellatur. Ideo Jacobi quarto. Resistite diabolo ⁊ fugiet a vobis. Jō dicit thema post dies octo iterum ⁊ cetera. Hij octo dies sunt opera penitentialia quibus completis iterum venit cristus. Primus dies est peccatorum cognicio. Scōs cordis ꝯtricō. Terciꝰ oris ꝯfessio Qr̄tꝰ vite correctō. Quītꝰ īiuriaꝝ r̄mis

sio. Sextus debitoꝝ restitucō. Septimꝰ
fame reparatio. Octauus eukaristie cō-
munio de hijs dicit thema post dies octo
iterꝝ venit ihesus Dico primo ꝙ primꝰ
dies est peccatorū cognitio qñdo ex clari-
tate diuine gratie homo cognoscit pecca-
ta sua dicendo. O miser ego sū religiosꝰ
ꝛ nō tenui obedientiaꝫ paupertatem nec
castitatem nec cerimonias nostri ordinis
in victu ꝛ vestitu ꝛ inclinacōnibꝫ ꝛ silen-
tio ꝛc̄. Ecce primꝰ idē de clericis ꝛ lay-
cis. Et possunt dr̄e post recognicōeꝫ cū
apostolo nox precessit dies aūt appropī-
quabit ad Ro. xiij. Scd̄s dies est cordis
cōtricio. Quid valeret cognoscere grauis-
sima peccata nisi displicerent hoc est cōtra
illos qui gloriant̄ cum malefecerint ꝛc̄.
Oportet ergo post ꝯgnicōm peccatorum
dolere ꝛ flere ex contricōne exemplo pue-
ri cadentis in luto qui plorat qꝛ deturpa-
uit tunicam ꝛc̄. Sic ꝛ tu qui peccatis det̄
pasti tunicam tuam nouā innocentie quā
pater tuus xp̄us fecerat tibi in baptismo
qꝛ cecidisti in luto luxurie vel auaritie vel
gule. Ideo debes flere ꝛ accusare teip̄m
Iuxta illud Prouerbiorum sexto. Ze-
lus ꝛ furor viri nō parcet in die vindic-
te nec acquiescit cuiusq̄ precibus nec sus-
cipiet pro redemptione munera. Nota
zelus sicut qui habet pulchram vxorem
vel filiam est zelopitus ꝛ hoc ex nimio a-
more. Multo magis debet esse zelopitꝰ
de aīa sua ne tangat̄ a demonibꝫ vel pc̄is
furor est illa reprehensio quā homo habꝫ
de se ex contricōne d. O miser quantum
offendi deum ꝛc̄ Tercius dies ē oris
confessio ex quo persona cognoscit pecca-
ta ꝛ dolet Ido proiciantur extra. Sicut
ancilla portat vel ꝓicit stercus de came-
ra domini sui per fenestram. Ita scopa cū
qua scopatur camera conscientie est me-
moria peccatorum. Ideo ꝓicienda sunt
extra per fenestram oris in sterquilinio cō-
fessionis. De ista cantatur modo hec di-
es scꝫ confessionis quā fecit dominus ex
ultemus ꝛ letemur in ea. Confessio dici-
tur dies ꝓpter claritatem gratie dei. Et
dr̄ dies dñi. qꝛ xp̄s ordinauit confessio-
nem. Quidaꝫ heretici dixerunt ꝙ xp̄s nō
ordinauit confessionem. sed iacobus cum
dicit. Confitemini alterutrum peccata ve-
stra Iacob. v. Sed hoc est error. qꝛ nec
iacobus nec beatus petrus poterant ordi-
nare aliqd̄ sacramētum. s̄ xp̄s ordinauit
septem sacramenta. Sed iacobus recitat
istud. Quia dicit sctūs thomas in tercia
parte questione. lxiiij. ar. ij. ad terciuꝫ ꝙ a-
postoli ꝛ eoꝝ successores sunt vicarij dei
quātum ad regimen ecclesie constituti ꝑ
fidem ꝛ fidei sacramenta. vnde sicut non
licet eis constituere aliam ecclesiam. ita ñ
licet eis tradere aliam fidem neq̄ institu-
ere alia sacramenta sed per sacramenta q̄
de latere cristi pendentis in cruce fluxerūt
dicitur esse fabricata ecclesia xp̄i ꝛ in cor-
pore ar. dicit ꝙ solus deus est sacramen-
toꝝ īstitutor ꝛ admonet ad hoc ꝙ xp̄us
ordīauit. Et quare dicit hec dies quā fe-
cit dñs qꝛ ordinauit ꝯfessionem. Exulte-
mus ꝛ letemur in ea. Quia post ꝯfessio-
nem hō remanet letꝰ valde. qꝛ remanet
deoneratus ab onere peccatoꝝ. Quar-
tus dies est vite correctio facta cōfessiōe
oportet corrigere ꝛ emēdare vitā suā ꝑ
deuotas orationes ꝛ vtile est q̄libet ma-
ne ꝛ sero cogitare ꝙ videtis cristum in ca-
thedra sue maiestatis iratum contra vos
Idem de virgine maria itē castigare car-
nem occasione cuius fiunt omnia peccata
per ieiunia vel ciliciū vel disciplinā. Iteꝫ
facere elemosinas aliquas maxime in do-
minica qñ venietis ad missam Cogitādo
modo ego vado ad petendum elemosinā
a deo. Ideo vt optimā habeam elemosi-
nā dabo etiā elemosinā corrigendo vi-
tā. Qꝛ si ante eratis supbꝫ vanꝰ de cete-
ro huīliemī ꝛ sic de alijs peccatis de isto
die dic̄ apostolus in die scꝫ correctionis
vite honeste ambulemus non in conmes-
sacōnibꝫ ꝛ ebrietatibꝫ ad Romanos. xiij

Quintus dies est iniuriarꝝ remissio s. ꝓ velliť remittere iniurias inimicꝰ ⁊ nolle recipere vindictam ꝑ amore ihesu parcere dicēdo deo domine talis iniuriā mihi intulit ꝯz domine maiores iniurias ego feci vobis. Ideo ne vos recipiatis vindictam de me nolo recipere vindictā ꝑ amore vestro totum remitto. de isto die dicit xp̄s. Si quis ambulauerit in die nō offēdit qꝛ lucez hꝰ mundi videt. Si aūt ambulauerit in nocte offendit qꝛ lux nō est ī eo Jobis.xj. Offēdit scz cadēdo in infernum. qꝛ lux dei scz pax ⁊ amicicia non est in eo. Quia quando ille qui non vult remittere moritur aīa que vellet celum ex naturali desiderio ascendere tunc offendit ⁊ cadit in infernū Sextus dies debitorū restitucio scz ꝓ quilibet qui habet pulchrā domū vel tasseā debet respicere si est aliq̄d ibi de furto rapina deceptione retēcōe iniusta aut inuencōe ⁊ restituere. Benedicta est dies talis restitucōnis de qua dicit scriptura in die eiū bona venimꝰ ad te.j.Re.xxv. Septimꝰ dies est fame reparatio. Multi sunt qui nō furarentur bona nec pecunias ⁊ tū furantur plꝰ. scz bonam famā que valet plus Prouerbiorū.xxij. Melius est nomen bonum q̄m diuitie multe. Fama eiū bona nobis necessaria est et ꝓpter nos ⁊ ꝓpter alios, ꝓpter nos qꝛ est precipuū bonū inter exterioza bona. Qꝛ facit ydoneū ad officia humana ⁊ p̄seruat a peccatis Et ꝓpter alios ne scandalisenť ⁊ malum exemplū summāt ad peccādum vt dic̄ sctūs tho. in de vita. q.iij.ar.ij.scda scde q.lxxiij.ar.ij. Sic̄ eiū fur tenet̄ ad restitucōnez sic qui furat̄ famam primi ex malicia etiam si sit verum qd̄ dixit ꝑ erat secretum tenetur ad reparacōez fame alias nō poterat intrare paradisum. Ꝯz queritis quomodo restituetur. Respōdeo ꝓ coram omnib coraz q̄ bus fuistis male locutꝰ tenemini reuocare dicendo ꝓ nō credāt qꝛ maliciose locuti fuistis ⁊ si ille qui est diffamatus scit hoc oportet etiā ab eo petere veniam alis nō oportet. De isto vide ad lōgum s.tho scda scde.q.lxxiij.scz per totū. Multi dānantur ex hijs diffamacōib.quia verbū transit dente nō curant nec p̄fitentur nec tū faciunt sibi conscientiam. De isto die dicit dauid tropologice. Ordinacōne tua p̄seuerat dies ⁊c̄. Nota perseuerat in tātum ꝓ si in hoc mundo nō restituūt famā vel qꝛ non habet opportunitatem ⁊ moriť cum ꝓtricione ⁊ ꝓposito petendi veniam animā interdum ꝓtingit redit de alio mūdo ad petendum veniam. Unde nota ꝓ erant duo qui quendā diffamauerunt ⁊ diffamatus ⁊ vnus diffamās adhuc viuunt ⁊ vnus diffamator obijt ⁊ stetit ꝑ aliqd̄ tempus in purgatorio ⁊ cum exiuit credidit statim ire ad paradisum ⁊ dixit. Deus nō aperies qꝛ primo habes facere restitucōm fame illius. Et ego scio istud esse verum ꝓ anima redijt qꝛ ego ipse fui per ip̄m diffamatus ⁊ a me veniam petiuit. Qm̄ omnia seruiunt tibi. Quia nō solum boni xp̄iani seruiunt cristo. ymo etiā bona fama Qm̄ si predicator vl sacerdos sit male fame nichil apreciatur. Ideo bona fama multum seruit xp̄o. Octauꝰ dies est eukaristie ꝓmunio postq̄ eiū persona cognoscit peccata sua ⁊ conteritur cōfitetur corrigit viam suam remisit iniurias restituit debita reparat famam ⁊ finaliter ꝓmunicat deuote. Tunc verificat̄ thema post dies octo.i.ꝑ octo opa penitēcialia predicta iterum venit ihesus de isto die dicit dauid. Melior est dies vna in atrijs tuis.i.in ecclesijs vbi est ꝓmunicādum super milia.ergo post dies octo iterum venit ihesus ⁊c̄.

De eadem Sermo secundus.

Pax vobis pax vobis. Pax vobis Jobs.xx thema ꝓpositū colligit̄ ex sancto euuāgelio hꝰ dñice In quo dixit xp̄s apostolis ter

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

pax vobis Primo psolando eos quia quando apparuit eis timuerunt valde vt habet Luc. xxiij. Tunc psolando eos dixit pax vobis ego sum nolite timere Secdo dixit eis pax vobis exaltando eos faciendo eos suos legatos d. pax vobis sicut misit me pr & ego mitto vos Tercio dixit eis pax vobis ad firmandum eos. Quoniam quidam eorum non erant bene firmi in credentia ideo dixit eis pax vobis beati q̃ non viderunt & crediderunt. Ecce vnde colligitur thema. Et qz xps ter dixit pax vobis. Innuitur q triplex pax est nobis necessaria in hoc mundo si volumus venire ad patrem glorie. Prima est pax interior scz cum seipso. Secunda pax exterior scz cum proximo Tercia pax superior scz cum deo Et p qualibet dicit thema Pax vobis &c. Dico primo q prima pax nobis in hoc mundo necessaria est pax interior scz cum seipso. si dicatur & quis habet guerram cum seipso. Respondeo q omnes. Unde guerra naturalis est in quolibet homine scz inter corpus & spiritum siue inter carnem & animam quia quicqd placet vni displicet alteri. Anima enim de sua natura semper vellet contemplari deum. quia est substantia spiritualis vt angelus. Sed caro quia de terra est Gen. ij. Formauit deus hominem de limo terre. Ido trahit animam & inclinat ad terram ad vilitates & corrupcones. Anima trahit sursum & caro deorsum. Ecce guerra in homine. Multis istam guerram bene intelligere cogitare ille qui torturatur in q̃li guerra est & tribulacione quando sursum trahitur corda deorsum lapide non ne videtur vobis q est ibi guerra. Talis guerra est in quolibet homine qui trahit sursum corda cõdicõnis naturalis anime deorsum vero ponere carnis ad terrena inclinãtis. Ecce guerra in scriptura. corpus qd corrumpitur aggrauat animam & & terrena inhabitacio deprimit sensum multa cogitantem. Sapientie. ix. Verbi gratia Si incipitis orare anima ascendit ptemplando. Sed statim corpus trahit eam inferius ad cogitandum de coquina vel de taberna. Ideo dicit deprimit sensum id est spiritum multa cogitantem de ista guerra dicit apostolus. Caro concupiscit adversus spiritum. Spiritus autem aduersus carnem. Hec enim sibi inuicem aduersãtur vt nõ quecũq vultis illa faciatis ad Gal. v. Modo videamus nos in ista tam forti guerra quomodo fiet pax dico q vno duorum modorum vel q anima subiciat corpori. Iste modus est malus reprobatus & indecens ac si dña domus nobilis & prudens subiceretur captiue fatue cum qua haberet guerram talis domus non esset bene ordinata. Sic in domo corporis nobilis dña & prudens filia creatoris est anima. Ancilla & fatua de se & fetida & inmunda est caro. O qz fetida est caro quilibet qui aduertit bene scit licet plures modo lateat publicabitur tamen finaliter. Nota de domicella parisiensi que noluit deponere cornua de capite, pter ammonicionem mariti qui tandem deposuit sibi violenter & tunc apparuit caput scabiosum ira &c. Ideo non esset bona pax si anima subiceret carni. Bernard? Non decet dominam ancillari. nec ancillam dominari. Alius modus faciendi istam pacem est. Qz ancilla scz caro humilietur & subiciatur domine scz anime. Et hoc fit per penitentiam. Ecce quare est necessaria penitentia. qz sicut equus pinguis & lasciuiẽs humiliatur quando sibi amouetur ãnona Ira & corpus amouendo sibi ãnonã &c. Isto modo ancilla subicitur domine. Et hoc modo sancti patres nostri dominic? scs thomas & scus petrus franciscus benedictus bernardus augustinus &c. Subiiciebant carnem anime & habebant pacem secum Et hunc modum ponit augustin? dicens Carnem vestram domate ieiunijs & abstinentia esce & potus quãtũ valitudo pmittit. Nota domare nõ dic occidere

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Ideo discrete fiat abstinencia. Ideo dicit q̄ꝫtuꝫ valitudo ꝑmittit. Quilibet scit q̄ꝫtum potest portare animal suū nec vltra sibi imponeret qꝛ ꝑderꝫ animal Idē de corpore. Quilibet debet cogitare ⁊ attendere fortitudinē suā ⁊ longitudinem vie scꝫ q̄ꝫtum potest viuere ⁊c̄. De ista pace dicit sacra scriptura. Pacem habeat tabernaculum tuū ⁊ visitans spēm tuam non peccabis. Job.v. Nota tabernaculum tuum.i.ꝑsonam tuam. Et visitans spēm tuam scꝫ animā. non peccab̄. scꝫ defendendo partē anime. Sed oppositum faciunt multi qui in ista guerra fouent ⁊ iuuant carnem cōtra animā. Nota ad hoc silitudinem de illo rege qui habebat filiam valde dilectā sibi. Qui volens ire vltra mare ad visitandum loca sancta cōmisit filiam suā vni militi ꝓmittens sibi facere magnum honorem si filie sue seruiret bene ⁊ ipsam custodiret. qui dedit eciam sibi ancillam seruitricē Post recessum regis miles adamauit ancillam intantū ꝙ non curabat de filia ymo ibat nuda discalciata ⁊ iprouisa ⁊c̄. Et flēs dicebat militi. Nunq̄t ego filia regis suꝫ etc̄. Ad quaꝫ dicebat ancilla. Si vis diligi a milite consencias sibi corpus tuum que omnino contradicebat. Sed finalit̄ victa tedio consensit sibi. Sed quando venit rex pater eius ⁊ ipsum militem ancillam ⁊ filiam meretricem ꝓiecit in ignē ad conburendum. Rex iste est dominus Jhesus xp̄us. Apoc̄.xix. Rex regum et dominus dominantium. Filia huius regis est anima. Quia in anima nihil agūt parentes ꝫ solus deꝰ creat ipsaꝫ ad ymaginem suam cum tanta pulchritudine ꝙ mirum est ⁊c̄. Ancilla est caro. Rex autem Jhesus transfretauit in die ascensionis ad illam Jherusalem que sursum est Ad gal̄.iiij. Miles cui deus promisit filiam suam scꝫ animam est quilibet nostꝝ cui dicit deus Custodi temetipsuꝫ ⁊ animam tuaꝫ sollicite. Deutro.iiij. Sed sic adamatis ancillam.i.carnem quia pro ipsa paratis magnas escas gallinas ⁊c̄.qꝛ illud non est cibus anime. Item expenditis in vescibus totum pro ancilla dimittendo filiam nudam. quia vestes anime sunt virtutes. Item paratis bonum lectum pro ancilla non curando filiaꝫ quia lecti anime sunt xp̄i vulnera. vbi contemplando quiescit. Idem de equis scutiferis et alijs. Et filia regis esurit.quia cibi eꝰ sunt verba dei misse sermones. Mathei iiij. Non in solo pane viuit homo ꝫ in oī verbo quod procedit ab ore dei. Et moritur fame. Finaliter ancilla dicit anime. vt consenciat ⁊ victa tedio consentit ⁊ simul faciunt multa mala et peccata. Sed quando venit xp̄us scꝫ in iudicō ꝑticulari vel vniuersali quid faciet rex dico ꝙ totum simul proiciet in infernuꝫ.quia talis pax multum displicet deo. Juxta illud Dauid in persona dei. Selaui sup̄ iniq̄s pacem peccatorum scꝫ hominis cum ancilla ⁊ filia quam corrumpit videns.p̄s. lxxij. Non est respectus scꝫ misericordie nec firmamentum in plaga eorum. quia in eternū ardebunt Ideo necessaria est ī terior pax vt caro subiciatur anime. de q̄ dicit thema. Secunda pax necessaria ad saluacōnem est pax exterior scilꝫ cum proximo. Primo debent habere pacem domini cum vasallis ipsos defendendo. et nihil aliud preter suos reddit⁹ ab eis recipiendo ⁊ ī pace ⁊ iusticia eos conseruando. Et vasalli cum dominis eis obediendo ⁊ fidelitateꝫ seruando. Item diuites debent habere pacē cum pauperibꝰ. ipsis dando vel mutuando sine vsura et econuerso pauperes diuitibus seruiendo dietam conpletam faciendo. alias non debent recipere salarium. Item debet esse pax inter sanos ⁊ infirmos. Sani infirmis seruiendo et econuerso. Infirmi pacienter sustinendo. Item inter virum et

vxorem sibi inuicem fidelitatem seruando quia alias non est pax. Item inter filios ⁊ parentes honorando corde ⁊ ore. et opere ⁊ iuuando ⁊ econuerso. parentes filijs prouidendo nutriendo ⁊ instruendo maxime quādo sunt parui ne iurāt ne menciantur ne furētur aliquid. vt ore confiteantur ⁊ communicent. Item cū inimicis nolendo vindictam sed committere totum deo. Racō quia nullus q̄tū cumq̄ esset audax in palacō regis presēte rege reciperet vindictam licet dicat in corde. O si istum inuenirē extra. Sic totus mundus est domus dei. Baruch.iij O israhel q̄ magna est domus dei ⁊ ingens locus possessionis eius. Et omnes sumus infra suum palacium et in presencia sua Jō in hoc mūdo debemus hr̄e pacem cum inimicis. Sed quando inuenis inimicum tuum extra scz in inferno. tunc audacter recipias vindictam. quia tunc ī cipiet tempus rixe. Sed modo dimitte totum ⁊ non aufer ei verbum. sed ei loq̄ debes ⁊ salutare ⁊c̄. Item habere pacez cum omnibus nihil ab eis recipiēdo nec eciaz fructus. Racō quia non placet patri exquo dedit partem filijs q̄ vnus recipiat partem alterius. Sic deus diuisit omnia bona huius mundi. ⁊ vni dedit multum alteri parum vt sibi placet. Jō sitis contenti quia ipē diuisit ⁊ precepit non tangere partem alterius. Ideo furtum est peccatum mortale quia est cont̄ ordinationem dei. Ideo apostolus Ad Ephes.iiij. Qui furabatur iā non furet̄ magis autez laboret manibus quod bonuz est vt habeat vnde tribuat necessitatem pacienti. Item non diffamare aliū De ista dicit scriptura sancta. Solliciti seruare vnitatem spūs in vinculo pacis vnum corpus ⁊ vnus spiritus sicuti vocati estis vna spe vocacōnis vestre. Ad Ephe.iiij. Nota solliciti. non dicit dispositi. Quidam sunt dispositi ad faciendum pacem cum proximo sed non sunt solliciti dicendo si petat veniam ⁊ facit emendam. vel si aliquis dominus interponit se vel prelatus amore sui ꝑcam alias non. Tales dispositi sunt sed nō sunt solliciti quia non curant de pace. O quantum bonum ꝑdit talis. Sic quando anima talis venit coram xp̄o ad iudicium ⁊ xp̄us ostendit sibi vulnera dicens. Ecce quid feci pro te. videamus quid tu fecisti pro me. Si vellet dicere anima. Domine remisi mortem patris ⁊c̄. Et xp̄us amore cuius ⁊c̄. Ideo quando aliquis dominus dicit alicui amore mei faciatis pacem quia ego dabo vobis ⁊c̄ Debet talis respondere Plus volo ego remittere sibi amore xp̄i q̄ vestri. Quia consequi suuz regnum ex hoc volo quod non possetis mihi dare sed xp̄us. Ideo non amore vestri sed amore domini nostri Jhesu xp̄i ego remitto ⁊ facio pacez Et tali anime dicet xp̄us in iudicō. Euge serue bone ⁊ fidelis quia in pauco fuisti fidelis supra multa te constituam. intra in gaudium domini tui. Mathei.xxv Ideo Dauid concordans cum apostolo p̄s.xxxiij. dicit. Quis homo est q̄ vult vitam scz eternam ⁊c̄. Respondit ipsemet dicens. Inquire pacem ⁊ persequere eaz. Ecce sollicitudo non exspectes q̄ inimicus veniat ad te. vel q̄ aliquis dominus te roget ⁊ persequere eam. Continue quere pacem quousq̄ habeatur Nota vnum corpus scilz xp̄ianitatis in quo multa sūt menbra. Caput est xp̄us ad Ephe.x. Oculi sūt ꝯtemplati. aures sunt iudices tp̄ales ⁊ ꝯfessores. Nares sūt deuoti senciētes odorē xp̄i v̄tutuz ⁊ scōr̄. Os q̄tū ad officiū loquēdi sūt p̄dicatores. q̄tū ad officiū comedēdi sūt sacerdotes q̄ recipiūt escas corp̄is ⁊ sāguinis dni Jhu xp̄i. Brachia sunt milites. Uterus burgenses ⁊ diuites. Tibie sunt ipsi laboratores qui portant onus.

Auctas ad Roā.xij. Sicut in vno corpore ꝛc. Et q̄diu menbra corporis sūt coniuncta ꝛ vnita ibi manet spūs. secus quando sunt diuisa. Ista est racō quare omnes esse debemus vniti quia sic manz in nobis spūs qui viuificat Ideo si volumus ad pacem glorie ꝑuenire habeam⁹ hic pacez. Quoniā deus in paradiso nō vult aliquem brigosum. ymmo si aliq̄s vellet intrare diceret nolo quia tu poneres hic guerram. Ideo aplus ad Heb. xij. Pacem sequamini cum omnib⁹ ꝛ sāctimonia sine qua nemo videbit deum Tercia pax nobis necessaria est pax supior scz cum deo que pax est fienda ꝛ habēda ad instar vasallorum qui habent pacem cum domino si sunt sibi obedientes. Idem de nobis erga deum seruando sua precepta. Et sicut prima pax habetur ꝑ penitenciaz. Scda ꝑ amiciciā. sic hec tercia habet ꝑ obedienciam. Auctas. Acq̄iesce ei ꝛ habeto pacez cum eo ꝛ post hec habebis fructus optimos. Job.xxij. Acquiescit homo corde ꝑ fidelitatem deo n̄ frangendo iuramentuz quod facimus in baptismo. Dic modū. Frangitur autē fides huius homagij quando homo recurrit ad diuinos ꝛc. vt proditor quia in suis necessitatibus non debet recurrere ad dīnos. Pax autem seruatur quando homo tenet fidelitatem promissam sibi Secundo ore loquendo de eo cuz honore ꝛ reuerencia. Contra hanc faciūt iuratores. ꝛ blasphemi. quādo emendo vel vendēdo iurant false. Ideo ipē defendit se mittēdo lapides ꝛ tempestates ꝛ q̄n creditis colligere bladū ꝛ vinū nihil est etc. qz ipē vastat totum. Ideo nō debetis iurare s̄ ꝑ aduerbia affirmare Tercio habetur pax cum deo in opere soluendo sibi redditus al's vasalli non haberent pacem cum dominis suis. Deus autem sibi retinuit reddit⁹ de fructib⁹ decimas. et primicias ideo soluere debetis. Item de tempore quod currit ꝑ septez dies retinuit sibi vnā diem scz dominicā. Ido soluere debetis nō tangere partē suaz faciendo aliquod opus tꝑale ꝛc. Sed spirituale audire missam cum silencō sermones ꝛc. Et dicit q̄ ꝑ hoc habebis frc̄us optimos. boni fructus sūt habundancia bonoꝝ temporalium qui dantur a deo. Meliores fructus sunt bona spūalia. s. remissio peccatoꝝ. gracia dei sanctitas et hmōi. sed optimi fructus sunt fruct⁹ glorie qui dantur illis qui habent eum. Ido Dauid. Fiat pax in virtute tua ꝛ habūdancia in turribus tuis ꝛc. scz vt simus sibi obedientes. quia ista est virtus sua. Deo gracias

De eadem dnica Sermo tercius

Venit ianuis clausis ꝛ stetit in medio. Jo xx. Sermo noster erit de gloria corporis domini nostri Jhesu xp̄i p⁹ resurrectionem. Materia erit alta in theologia. Sed salutetur v̄go Maria ꝛc. Pro huius verbi declaracōne ꝛ materie predicande introductōne Sciendum q̄ communis doctrina est theologie. q̄ dominus noster Jhesus xp̄us diuersimode habuit ꝛ recepit gloriam anime ꝛ corporis. qz in vno tempore recepit gloriā anime ꝛ in alio gloriam corpis. In conceptione enim quando v̄go Maria dixit angelo. Ecce ancilla domini fiat mihi etc. ī vltīo v̄bo tuū. anima xp̄i tūc habuit ꝛ recepit tantam gloriam a deo q̄ntam habet nunc in celo. Rō quia anima xp̄i ex vnione diuinitatis habuit ꝛ recepit īextimabilem claritatem gracie ꝛ glorie. Sicut si cristallum vniretur soli maximā in se reciperet claritatem. Ita de anima xp̄i cum diuinitate vnita. Ideo Johes dicit. Vidimus gloriam eius gloriam

quasi vnigeniti a patre. Joh.i. videbāt gloriam anime xpi intellectualiter quia p opera xpi miraculosa videbant in xpo diuinitate. Sed corpus xpi non fuit gloriosum quando fuit formatum licet esz sanctum ⁊ purum ymmo fuit passibile ⁊ mortale vsqz ad resurrectōnem, p nostra redempcōne quia aliter non fuisset passibile ideo voluit q eius corpus non haberet gloriam vsqz post resurrectōnez. pz ḡ q diuersimode xpus habuit gloriam in anima ⁊ corpe. De gloria corporis Luc. xxiij. Nonne hec oportuit pati xpm et ita ⁊c. Gloria autem corporis ostēditur subtiliter in thymate. cum dicitur. Venit xpus ianuis clausis ⁊c. Dicit apostolus. pria ad Cor. xv. ⁊ glose ⁊ doctores eciam ponūt hoc. Qz gloria corporis gloriosi consistit in quatuor excellencijs. Et omnes ostenduntur in thexāte Prima est agilitas vigorosa ibi venit Jhesus.

Secunda subtilitas virtuosa ibi ianuis clausis.

Tercia ipassibilitas rigorosa ibi stetit

Quarta claritas gloriosa ibi ī medio

Prima ḡ excellentia corporis gloriosi ē agilitas vigorosa qz subito. i. inpceptibili tpe non autem in instanti de vno loco ad aliuz sicut vult. Magna est agilitas equorum currentium. maior autez volucrum ⁊ auium volantium ⁊ maior sagittarum. Et adhuc maior est agilitas et leuitas solis qui subito. i. inpceptibili siue puo tpe transit magnum spaciuz. ē pre omnib maior est agilitas corpis gloriosi. Racō quia sol in suo cursu indiget multis horis ē corpus gloriosum subito transit ⁊ vadit de oriente in occidentem. nec indiget vna hora. Dicatur quō ymaginacō subito vadit vbi vult ⁊ in pūcto. sic et corpus gloriosum ex excellentia agilitatis corporis gloriosi. Et pomē ab apl'o pria ad Cor. xv. Sic erit resurrectio mortuorū. Seminatur corpus in ifirmitate surget in virtute. Nota seminatur sez in sepultura. Sepelire vocat apostolus seminare qz sicut granum seminatur vt faciat fructum. ita seminatur corpus vt resurgat gloriosum. Ista excellēcia corporis gloriosi tangitur in thymate cum dicitur. venit Jhesus. Et vnde venit de paradiso terrestri. Quoniam doctria est communis q xpus post resurrectōem stetit cū sanctis patribus in paradiso terrestri vsqz ad diem ascensionis. De hoc dicatur racō et auctas. Racō est ista. qz fm phm locus ⁊ locatum debent proportionari ⁊ qz xpus post resurrectionem habuit corpus gloriosum ⁊ impassibile cōueniens ḡ fuit q stetisset in excelsiori loco huius mundi. Igitur venit Jhesus sez de paradiso terrestri ad discipulos in ihrusalem subito. Auctoritas dauid in persona xpi. Si sumpsero pennas meas diluculo ⁊ habitauero in extremis maris. Etenim illuc manus tua deducet me. et tenebit me dextera tua. Si ascendero in celum tu illuc es. si descendero ad infernum ad es. Quo ibo a spiritu tuo ⁊ quo a facie tua fugiam ⁊c. ps. c. xxxviij. Verbum est xpi ad deum patrem de sua gloriosa resurrectōne. Nota si sumpsero pennas meas. Cristus in sua resurrectione recepit duas alas. Dexteram scilicz animam sanctissimam. et sinistram corpus gloriosum ⁊ impassibile. Patet ḡ racione ⁊ auctoritate q xpus post suam resurrectionez stetit in paradiso terrestri. Ideo cum dicitur. Venit Jhesus ostenditur eius agilitas vigorosa. quia in pūcto hoc est paruo ⁊ inperceptibili tempore veniebat de tanta distancia. Nota liter. hanc autem virtutem possumus habere nos merito diligencie spiritualis in bonis opib? verbi gra. Religiosus q cū

diligēcia seruat ea ad que tenetur hic ta/
lis merito huius virtutis consequetur a
gilitatē corporis post diem iudicij. Idē
de presbitero qui cū diligencia dicit offi/
cium suum surgit ad matutinas ⁊ cum dili/
gencia confitetur ⁊ dicit missam suam et
diligenter procurat salutem animarū ⁊c.
Idem de laycis qui diligenter exercent
officium suum qui habent officium iudi/
candi vt iudices. assessores. procurato/
res. notarij non dilatando questiones.
nec protrahendo sentenciam tales meri/
to huius diligencie consequentur excel/
lenciam agilitatis. Idem de alijs si dili/
gentes sint. In orando mane ⁊ sero et
cum diligencia veniunt ad missam in do
minica. Item confitentur p tempore et
cōmunicant cum diligencia. et dant ele
mosinam pauperi. vel dant congeriuz sibi
et non faciunt ipm exspectare merito hu
ius consequentur excellenciam agilitatis
in die iudicij. Ideo dicit scriptura. Con
fortamini ⁊ agite diligenter ⁊ erit domi
nus vobiscum in bonis. ij. paralipo. xix.
Per oppositum quando homo est negli
gens in operibus spūalibus. vt religio/
sus ⁊c. vel presbiter ⁊ Iuriste ⁊c. et lay
ci licet in die iudicij susciterentur. tamē cor
pora eorum erunt grauia ⁊ ponderosa.
q ad eundum mediam leucam indigerēt
tota die ibūt vt ligati ⁊c. et hoc ppter eo
rum negligenciam quā habuerūt. Ideo
dicit scriptura. Ieremie. xl viij. Male/
dictus qui facit opus dei negligenter.
2a Secunda excellencia corpis gloriosi est
subtilitas virtuosa quia nihil eo subtili?
Subtilis est aer seu ventus transiens p
parua foramina. Subtilior est lux. que
transit p fenestram vitream per quā nō
potest ventus transire. Sed adhuc subti/
lior est vox hominis vel campana quaz
vos auditis in camera ⁊ ianuis clausis
intrat ibi. Pre omnibus hijs subtilius
est corpus gloriosum. Quia licet sit ve/
rum corpus tanta est tamen eius subtili
tas q eciam de tassia ferrea exiret si in ea
clauderetur sine eius apertura cum tamē
inde non posset exire ventus. nec lux nec
aqua nec vox. Hec excellencia subtilita/
tis ponitur pria ad Corinth. xv. sic erit
resurrectō mortuorum. Seminatur cor
pus animale. surget corpus spūale. quia
habet condicōnes spūs. Hoc ostenditur
de corpore xpi glorioso cum dicitur ia/
nuis clausis scz intrauit ad discipulos
Hic quomodo discipuli timore iudeorz
erant in cenaculo ianuis clausis. Joh.
xx. Cum fores essent clause. ⁊c. Sicut
enim exiuit vterum vginis sine fractura.
et exiuit de monumento sine eius apertu
ra. Ita ītrauit ad discipulos ianuis clau
sis. Moraliter Istam excellentiam sub
tilitatis possumus nos habere merito ab
stinencie corporalis scz abstinendo a ni/
mio cibo ⁊ potu ⁊ a delectacōibus. quia
persona abstinens attenuatur ⁊ subtilia
tur in corpore. Q cz bonū est in hoc mū
do attenuari vt in die iudicij resurgam?
cum illa excellencia subtilitatis. Ideo dix
it xpus. Attendite vobis ne grauentur
corda vestra in crapula ⁊ ebrietate. Luc.
xxi. Per oppositum persone que nolunt
abstinere a superfluitate cibi et potus et
deliciarum nec ieiunant ieiunia ecclesie.
in resurrectōne erunt corpora eorum
grossa q vix poterunt se mouere ⁊ cum
magna violentia aer permitteret eos tran
sire. De illis dicit apostolus. Quorum
deus venter est. Ad philippen. iij. quia
sicut deberent seruire deo sic seruiunt ven/
tri. Tercia excellencia corporis glorio 3a
si ē impassibilitas rigorosa quia nō pote
rūt pati decetero aliquod malum seu do
lorem ⁊ erunt semper in etate. xxx annorz
in qua omnes resurgemus tam senes cz
iuuenes. ac eciam pueri in vtero matris.
mortui resurgent in etate triginta anno/
rum nec senescūt ⁊ erimus impassibiles

sicut radius solis nō potest scindi gladio. nec submergi aqua. nec conburi igne nec eciā coinquinari turpitudine. Sic nec corpus gloriosum ense potest scindi. nec aqua submergi. eciam si descenderet in profundum maris. nec igne potest conburi. nec eciam ignis inferni potest sibi nocere si vult illuc intrare ad videndum damnatos. nec ignis nec demones possunt sibi nocere. vel aliquod facere tedium. nec aliqua immundicia potest coinquinari. De hoc dicit scriptura sacra. Sic erit resurrectō mortuorum. Seminatur corpus in corrupcōne. surget in incorrupcione. prima ad Corinth. xv. Hec excellencia ostenditur de xpisto cum dicitur. Stetit. Nos in hoc mundo non stamus sed continue fluimus. Sicut a qua continue fluit per flumen vsqz ad mare. Sic nos omnes continue vadimus ad mare amare mortis. scōo Regū. iij. Omnes morimur ⁊ quasi aque dilabimur in terram que non reuertentur. Corpus vero gloriosum stat continue impassibiliter. Jō de corpore xpi glorioso dicit Stetit Auctoritas allegorice. Deus stetit in synagoga deorum id est angelorum. ps. lxxxi. Moraliter istam excellenciam impassibilitatis possumus nos habere. s. merito patiencie quod aufert sentimentum doloris ⁊ passibilitatis. Nam qui vere est patiens non sentit iniurias sicut impaciens qui statim ascendit ad quintam. Si occiditur amicus patientis dicit Fecit deus hoc. Sicut dixit Job speculum patiencie post tot iniurias sibi illatas ab inimicis. Dominus dedit dominus abstulit. sicut domino placuit ita factum est. Sit nomen domini benedictum. Job primo. Patiens semper dicit. Deus fecit hoc ⁊ non talis. quia solum fuit minister. Ideo dicit scriptura sacra. Patiencia vobis necessaria est vt voluntatem dei facientes reportetis promissionem. ad Hebre. x. Nota promissionem scilicet huius excellencie impassibilitatis. Omnia mala pene sunt a deo Ideo non impacienter debemus sentire. Mala autem culpe sunt a nobis. Per oppositū impacientes qui de nihilo statim ascendunt ad quintam resurgent in iudicio nō tamen impassibiles sed passibiles. quia totum corpus erit plenum doloribus a capite vsqz ad pedes ⁊ nihil corporis erit impassibile ⁊ quilibet ipsorum dicet. Infelix ego homo quis me liberabit de corpore mortis huius. Ad roma. septimo. Quarta excellencia corporis gloriosi est Claritas gloriosa. Non solum corp⁹ agile subtile ⁊ impassibile ymmo eciam erit ita clarum q̄ in mundo nihil ē ita clarum nec stelle. nec luna. neqz sol. Clarum est vitrum. clarius cristallum. et adhuc clarior est ignis. sed sol est clarior. Omnes doctores dicunt q̄ sepcies erit clarius sole corpus gloriosum. Ex hoc sequitur q̄ si deus loco solis poneret corpus gloriosum magis mundum illuminaret q̄z sol. Unde si nos possem⁹ videre vnum corpus gloriosum nollemus comedere nec bibere ⁊c. De ista excellēcia dicit scriptura sancta. Sic erit resurrectio mortuorum. Seminatur corpus in ignobilitate surget in gloria. prima ad Corinthios decimoquinto. Hec excellēcia ostenditur de xpi corpore glorioso cū dicitur. In medio. Dicunt astrologi q̄ sol est in medio planetarum

Primus est luna.
Secundus mercurius
Tertius venus.
Quartus est sol
Quintus est mars.
Sextus iupiter.
Septimus saturnus.

Sol igitur est in medio planetarum qui

illuminat omnes alios planetas. Ita ⁊ xp̄us in medio discipulorum Ideo cum dicit̄ in themate. In medio notatur claritas corporis xp̄i gloriosi. Est tamen in voluntate corporis xp̄i gloriosi ostendere suam claritatem quādo vult alias nō videtur Ideo quādo xp̄us apparebat apostolis non videbāt suam claritatem. De ista dicit scriptura. Tunc iusti fulgebūt quasi sol in regno patris corū. Mathei. xiij. Moraliter ista excellentia claritatis habetur. merito castitatis clara et pulchra est ꝑsona casta siue sit religios⁹. siue clericus ⁊c̄. Auc̄tas. O q̄ pulchra est casta generacō cuꝫ caritate alias claritate. Sap̄. iiij. Nota cum caritate qꝛ quidā sunt casti cum timore scꝫ diffamacōis vt multi religiosi clerici ⁊ mulieres timore periculi. s̄ tamen habent desideriū Talis castitas nihil valet. sed quando sunt casti amore xp̄i dicēdo. Sicut vos domine qui nunq̄ gustastis de illo ⁊c̄. amore mei. sic nec ego volo gustare amore vestri. Talis castitas dicitur cum caritate esse ⁊ deuocōne. Per oppositum ꝑsona luxuriosa est ita vilis ⁊ resurget i iudicō sed ita immūda ⁊ fetida ꝙ si modo nos videremus vnū corpus tale statim moreremur. Nota hic miraculum de quodā malo homine qui habebat bonaꝫ vxorem ⁊ deuotam que inducebat virū suum ad confessionem nec volebat se cōtinere a suis rebaldarijs. Ipsa tamē cōtinue orabat pro eo dicens. Domine ex quo ego non possuꝫ corrigere vos domine faciat̄ ne damnet̄. Accidit semel ꝙ ipse veniens de lupanari. a deo mutata est facies eius in turpissimam figuram ⁊ horribilem intantum ꝙ vxor ianuis clausis ascendit ad fenestram nolens sibi aperire. Et omnes de vico fugiebant eius aspectuꝫ ac si demonem viderent. Qui de hoc admirans transiuit ꝑ domum barbatonsoris ⁊ in speculo vidit suam horribilem formam ⁊ eciam terruit seipsum qui statim iuit ad curatum vt confiteretur ⁊ curatus fugiebat. Sed percipiens eum esse ad vocem clamoris esse suum subditum eius cōfessionem audiuit. Et cōfessus recuperauit pristinā formam. In hoc ostendebatur qualem faciem debent habere damnati. Intantum ꝙ null⁹ poterit sustinere eorum aspectum. Ideo cauete a corrupcōnibus. a concubinis ⁊c̄. de quibus Dauid. Corrupti sūt ⁊ abhominabiles facti sunt ⁊c̄. p̄s. xiij. De istis dotibus quatuor vide sanctū Thomam ad longum in. iiij. di. xliiij. Deo gracias.

De eadem dn̄ica Sermo quartus

Ostendit eis manus ⁊ latus Johānis. xx. Hoc verbum dat mihi motiuum ⁊ racōem predicandi de quadā materia valde vtili ⁊ deuota. scꝫ de quinq̄ plagis xp̄i si placet deo erit materia magne consolacionis animaꝝ nostrarū. Sꝫ primo salutetur v̄go Maria ⁊c̄. Doctrina est generalis ⁊ certa in sacra theologia Qꝛ quādo xp̄us surrexit in die resurrectōis de morte ad vitam. gloriosus in corpe ⁊ anima voluit resurgere cum q̄nq̄ plagis quas eciam retinet ⁊ retinebit eternaliter. Non tamē intelligatis vos. ꝙ xp̄us habeat manus vel pedes ꝑforatos nec latus perforatum sicut habuit in cruce. ymmo ꝑfecte fuit curatus gloria resurrectōis ⁊ impassibilitatis. De hoc Dauid in ꝑsona xp̄i dicit. Domine de⁹ clamaui ad te ⁊ sanasti me. Bn̄e eduxisti ab inferno animam meam. sanasti me a descendentib⁹ in lacuꝫ. p̄s. xxix. Sed remanserūt signa illarum plagarū sicut curato vulnere a perito medico remanet tamen signum. Sic in xp̄o post resurrectionem remanserunt signa plagarū non cuꝫ

aliqua deformitate seu turpitudine ꝫ re-
splendencia ad instar stellarum ⁊ vulnꝰ
lateris ad instar medie lune ⁊ in eternuꝫ
retinebit ista signa. Ergo amore vestri
quesiui quare ⁊ inueni sex racōnes cōfi-
matas auctoritatibus sacre scripture ve-
teris ⁊ noui testamenti quare xp̄us vult
signa plagarū in suo corpore glorioso re
tinere scꝫ.

Prima ꝓpter ꝯfirmacōeꝫ de credēcia
Scda ꝓpt̄ demōstracōꝫ de beiuolēcia
Tercia ꝓpt̄ cōmendacōeꝫ de victoria
Quarta ꝓpter impetracōneꝫ de venia
Quīta ꝓpter maīfestacōeꝫ de iusticia
Sexta ꝓpt̄ informacōeꝫ de penitencia

Hijs sex rōnibus xp̄us voluit resurgere
cum signis q̄nqꝫ plagarū. Et de prima
loquitur thema dicens. Ostēdit eis ma
nus ⁊ latus ⁊ eciam pedes. Luc̄. vltimo
scꝫ ꝓpter confirmacōem credencie disci-
pulorum incredulorum. Patꝫ thema
Dico primo ꝙ prima racō quare xp̄c vo
luit resurgere cum signis plagarum fuit.
ꝓpter cōfirmacōeꝫ de credencia. vt fides
et credencia esset ꝯfirmata in apostolis.
et consequēter in nobis. hoc declaratur
sic Inter omnes articulos fidei maioris
difficultatis fuit ad credendū articulus
resurrectōnis q̄ꝫ alij articuli. Non soluꝫ
infideles. pagani. ⁊ ph̄ij non potuerunt
credere hunc articulum. ymo eciaꝫ nec a
postoli. Rō qm̄ regula est ph̄ie. Qꝛ a
pura priuacōne non est regressus ad ha-
bitum scꝫ naturalē. Qm̄ cecꝰ nullo pos
se naturali potest reduci ad habitum vt
videat. nec surdus ad auditū. nec mutꝰ
ad loquendū. Modo maior priuacō q̄
potest esse est mors. qꝛ ꝑ ipsam priuat̄
homo non solū visu vel auditu ꝫ omībꝫ
sensibus. Si ḡ a priuacōne cecitatis non
est regressus ad habitum multo minus
a pura priuacōne omnium sensuum ⁊c̄.
Ideo legitur de aplo paulo ī actibꝫ apo
stoloꝝ ꝙ predicādo iuit in grecia ad p̄-
dicandum in ciuitate atheniensi vbi erat
tunc maximū studium ph̄oruꝫ Qui pa
cienter ⁊ cū magno silencō audiuerūt a-
postolū quo vsqꝫ ventum fuit ad articu
lum resurrectōnis tunc quidā dixerunt.
Quid vult seminator verboꝝ h̄ dicere.
Alij vero dicebāt nouoꝝ demoniorum
videtur annūciator esse qꝛ Jhesuꝫ ⁊ re-
surrectōeꝫ annūciat eis. Actu. xvij. Vn̄
non solū ph̄ij non poterāt credere xp̄i re
surrectionem ymmo eciā nec apl'i ipsi. lu
ce. xxiiij. legit̄. Qꝛ tres marie regresse a
monumēto nunciarunt apl'is. quō xp̄us
surrexerat a mortuis. Et visa sunt ante
illos quasi deliramentū verba ista ⁊ non
credebant illis intm̄ ꝙ Thomas apl'us
qui non fuit cum alijs apostolis quādo
eis apparuit Jhesꝰ qn̄ dixerunt sibi apl'i
vidimꝰ dn̄m Joh. xx. Rn̄t thomas vul
tis me deludere nisi videro in manibꝫ eꝰ
fixurā clauoꝝ ⁊ mittā digitum meuꝫ in
locū clauoꝝ ⁊ mittā manum meā in la-
tus eius nō credā. Quādo erat in cruce
et iudei sibi ꝓmittebant ꝙ ꝯuerterent̄ si
descenderet de cruce ⁊ nō potuit descen-
dere ⁊ ꝙ mō surrexerit nō credo. Jō mar
ci vlti. Nouissime recūbentibꝫ. xi. apparu
it eis ⁊ exꝓbrauit incredulitatē illoꝝ et
duriciā cordis qꝛ hijs q̄ viderāt eū sur-
rexisse a mortuis nō crediderāt. Nota
nouissiē qꝛ in die ascensiōis q̄ fuit appari
cō vltīa exꝓbrauit incredulitatē eoꝝ qꝛ
prīo nō crediderāt. Dicit Ambro. in li. de
v̄ginibus ꝙ v̄go Maria postq̄ꝫ xp̄s sur
rexit ⁊ sibi apparuit vocauit apl'os ⁊ nū
ciauit eis ꝙ eꝰ filius surrexerat ⁊ nolue
rūt sibi credere ymo dicebāt bonū ē dn̄a
corā ea ꝫ retro dicebāt q̄ vult credē cre-
dat Jō mō rn̄deo ad q̄oeꝫ quā multi fa-
ciūt ī arti. resurrectōis. ⁊ r̄surrexit. iij. die
etc̄. q̄re addit̄ ꝫm sep̄turas ⁊ n̄ ī alijs ar
ti. fidei. Dic quō scī prēs ordīarūt credo
ī ꝯsilio neceno ⁊ de alijs arti. fidei gētes
credebāt sīpl'r eis. ꝫ ī arti. resur. addiderāt

ſm ſcripturas ad maiorē confirmationē
et hunc modū habuerunt de Biblia ab
apl'o paulo dicente. Tradidi vobis in
primis qd̄ ⁊ accepi quoniā chriſt⁹ mor
tuus eſt ꝓ peccatis noſtris ⁊ quia ſepul
tus eſt ⁊ reſurrexit tercia die ſm ſcriptu
ras q̄ſi dicat. non ſolū dico vobis ſm i
tellectū meū ⁊ credentiā meā ſed ſm
ſcripturas p̄ma ad Corinth. xv. Sciēs
ergo xp̄s difficultatē credendi hui⁹ arti
culi ꝓpter duriciā ⁊ min⁹ credentiā diſci
pulorꝫ ſuorꝫ voluit reſurgere ⁊ retinere
ſigna plagarꝫ ꝓ cōfirmatione credentie
Jō dicit Johes ꝙ apparuit eis di. pax
vobis ⁊ oñdit eis man⁹ ⁊ lat⁹. qꝛ dixit
credite ego ſum. deinde vocauit thomā
di. Infer digitū tuū ⁊c̄. Et thomas cre
dendo dixit. dñs me⁹ ⁊ de⁹ me⁹. Non
ſolū hoc fuit cōfirmatio credentie thome
et aliorꝫ apl'orꝫ ſed etiā ꝓ cōfirmatione
nr̄a ⁊ oīm xp̄ianorꝫ qñ audiūt vel legūt
totā ꝓbationē. Ecce p̄ma rō. de iſta au
ctoritas. Surge ꝓpera amica mea ⁊ ſpō
ſa mea veni colūba mea in foramīb⁹ pe
tre in cauerna Canti. ij. Nota hec eccīa
vel xp̄ianitas vocat̄ a xp̄o amica ſponſa
columba. Primo vocat ip̄am amicam
⁊ bñ cū ſibi oñdit maximā amiciciā. nun
q̄ꝫ aliq̄s tm̄ fecit ꝓ vxore ſua Jō dicit.
Surge amica mea ſcꝫ de infidelitate ⁊
minus credentia in quā cecidiſti qꝛ oēs
ꝑdiderant fidē in xp̄i paſſione. Deinde
vocat eam ſponſam qꝛ ex ea xp̄s generat
filios. Tercio vocat ip̄am columbā ꝓ
pter ſimplicitatē gentiū in primitiua ec
cleſia non faciebāt rapinā ⁊c̄ dicit ergo
xp̄s eccl'ie Surge ⁊c̄ in foraminib⁹ pe
tre illi⁹ ſcꝫ de q̄ dicit apl's petra aūt erat
xp̄s p̄ma ad Corin. x. In cauerna mace
rie hūanitatis ē paries ſiue maceries. nā
ſicut maceries cooꝑit ⁊ abſcōdit. ſic hu
manitas diuinitatē cooꝑiebat. lat⁹ eius
dicitur cauerna quia dicit̄ Joh. xix. vn⁹
militū lancea lat⁹ eius aperuit. non dicit
vulnerauit ſꝫ aperuit. Ecce hec p̄ma rō
Moralit̄ cogitate hic xp̄i benignita
tē q̄ amore pauꝑum ſeruare voluit re
ſurgere cū ſignis plagarꝫ vt cicius cre
derent in quo dedit nobis exemplū ha
bendi pietatē ⁊ cōpaſſionem de miſera
bilib⁹ ꝑſonis. pupillis viduis ⁊c̄ vt eis
ſubueniam⁹. Vidue ⁊ pupillo nō noce
bit̄ ⁊c̄ Exo. xxij. Scd̄a rō ē ꝓpter de
monſtratōem beniuolentie quā ſcꝫ ha
bet erga nos. hoc p̄t declarari q̄dā exꝑien
tia mūdana de milite diligēte aliquā do
micellā amore cui⁹ portat clenodium ex
auro ad oñdendū ſuū amorē ⁊ gl'iat̄ de
ea intm̄ ꝙ ſi aliq̄s tangit clenodiū illud
ſequit̄ duellū ⁊c̄. Sic miles xp̄s philo
captus eſt de illa domicella ſcꝫ eccīa ſeu
xp̄ianitate vel de natura hūana. hūq̄ꝫ ali
q̄s homo cū tanto ardore dilexit aliquā
mulierē ſicut xp̄s naturā hūanā. ꝓ cui⁹
amore recepit clenodiū in veſte hūanita
tis ſcꝫ. v. vulnera q̄ſi. v. ſtellas q̄ voluit
retinere poſt reſurrectionem. vnde ſi ali
q̄s interrogaret. dñe amore cui⁹ porta
tis iſtud clenodiū. Rñderet amore phi
locapte mee. de hoc auc̄tas Iſa. in ꝑſona
xp̄i dicit. Dixit ſyon dereliq̄t me dñs ⁊
dñs oblit⁹ eſt mei. Rñdit xp̄s. Nūq̄d
obliuiſci poteſt mulier infantē ſuū vt nō
miſereat̄ filio vteri ſui ⁊ ſi illa oblita fue
rit ego tamen nunq̄ꝫ obliuiſcor tui. Ec
ce in manibus meis deſcripſi te. muri tui
coram oculis meis ſemper Iſaie. xlix.
Nota dixit ſyon id ē chriſtiana eccleſia
ſpeculatiua in die aſcenſionis dixit dereli
quit me dominus ⁊ dominus oblitus ē
mei. Cui reſpondit chriſtus dicēs. Qua
re dicis hoc? Nunquid obliuiſci poteſt
mulier infantem ſuum ⁊c̄. quaſi dicat
plus diligo te. ſ. ſponſam meā q̄ꝫ mater
filium. quia ecce in manibus meis deſcri
pſi te ſcilicet calamis clauorum. Nul
lus ſuſtineret amore ſue dilecte ꝙ no
men ſue dilecte ſcriberetur ferro ignito

in carne sua. Et muri tui scz vulnera. qz sicut muris defendunt vrbes ab inimicis sic nos cruce xpi defendimur ab inimicis scz demonibz. Moralitez sicut xpus amore nostri portat diuisam sic nos amore sui debemus portare aliquā diuisam. Dic quō qdlibet opus pniale est diuisa xpi. qui ergo amore xpi ieiunat ⁊ ē disciplinatus diuisam xpi portat. Idē de illo qui portat cilicū vel se disciplinat. Idē de hoibz vel de mulieribz qui amore xpi dimittūt vanitates ornamentorz ⁊ vadunt humiliter. Grego. euidentissimum signū reproborz ē superbia ⁊ electorz humilitas. Nā qd illorz quisqs supra se portat sub quo rege militat declarat. Tercia rō est p cōmendationem victorie de bello qd habuit in die veneris sctā vlt eni cū tm negociū nō tradat obliuioni. iō retinuit signa plagarz. hoc pt declarari p parabolā de nobili ciuitate ab infidelibus inimicis obsessa crudeliter ita q̄ nullum recipiebāt nisi ad mortē. Sed venit nobilis fortis miles ⁊ valens q̄ p liberatione bellauit cū inimicis ⁊ finaliter habuit victoriaz. Sed fuit in plio grauiter vulneratus. rex aūt ciuitatis habuit pitissimū medicū q̄ poterat ipm totalit curare ne in eo apparerēt signa plagarz. sed miles noluit imo voluit q̄ talit curaret q̄ remanerēt signa plagarz ad cōmendationē victorie. Hec magna ⁊ nobilis ciuitas ē natura hūana q̄ fuit ab illo magno pncipe lucifero obsessa vltra. v. mlia annorz scz ab ad ā vsqz ad xpm intrū q̄ neminē recipiebat captiuū sed omnes ducebant ad mortez in infernū. nec poterant habere remediū sed venit ille nobilis miles filij virginis marie armat oibz petrijs vt posset recipere ictus qz in sua diuinitate nō poterat pati ⁊ in die veneris sācta intrauit plū cōtra luciferū. ⁊ finalit liberauit ciuitatē sed fuit grauiter vulneratus p totū corpus. Rex aūt id est de pater poterat ipm talit curare q̄ nullū signū remaneret in suo corpe. sed xpus voluit retinere signa q̄nqz plagarz pncipaliū in signū ⁊ cōmendationē victorie. De hoc auctas ⁊ ppheria Isa. in psona angelorz di. quis ē iste q̄ venit de edom tinctis vestibz de bosra iste formosus in stola sua gradiens in multitudine virtutis sue. Et qui loquor iusticiā ⁊ ppugnator sum ad saluandum. Quare ergo ⁊c in die ascensionis qū xps ascēdit angeli qui erāt in celo videntes signa plagarū in xpo. Querebāt q̄s ē iste qui venit de edom nō querebāt hoc angeli ex dubitatione sed ex admiratione tinctis vestibz scz mēbris hūanitatis de bosra. i. de tribulatione. Rndit xps Ego q̄ loquor iusticiā. qz cū posset liberare ciuitatē hūane nature p potentiā ⁊ violentiā noluit nisi p iusticiā liberare eā. Ecce scda rō.

Moralit dicit Aug⁹ qz sicut xps retinuit signa plagarz in cōmēdationē victorie. sicut i die iudicij oēs martires resurgent cū signis plagarz ⁊ dolorz in signū cōmendatōis ⁊ glie iporz. Dicit eni sāct⁹ Aug⁹. xxij. de ci. dei. vt doc. sanctus dicit tercia pte. q. liij. arti. vlti. q̄ fortassis in illo regno in corpibz martirz videbim⁹ vulnerz cicatrices q̄ p xpi noie pterulerāt. Non eni deformitas in eis sed dignitas erit ⁊ q̄dā ēnitas in corpe nō corpis sed virtutū fulgebit pulcritudo. Ybi gīa de brō Thoma cantuariēsi q̄ in capite fuit vulnerat⁹ in die iudicij resurget cū illo signo speciali rutilanti ⁊ plucido i capite. Ita q̄ omnes cognoscēt signum martirij in cōmendationē suā. Idē de beato petro martire. Idē de brō paulo et dyonisio q̄ fuerūt decapitati ppter xpm. Idem de illis qui fecerūt pniam apparebunt vestigia cilicij disciplinarz ⁊c Auctoritas. Semp mortificationē ihu xpi in corpe vro circūferētes vt ⁊ vita ihu in corpibz vris manifestet. ij. ad Cori.

Ego

ca° xx

Gnūs

quarto ⁊ ad Gal'. vi. Decetero mihi nul
lus molestus sit ego enī stigmata dñi no
stri ihu xpi i corpe meo porto Secretū
qñ aliqs vult facere pniam stati reperit
socios. sed q̄ facit pniam portabit splen
dorē glie Quarta rō ē ꝓpter impetra
tionem venie seu miscdie ꝓ nobis apud
patrē supplicando inq̄tū hō. qr inq̄tuz
deꝰ nō cōuenit sibi supplicare. qr supplica
tio fit maiori. xp̄s inq̄tū deꝰ est equalis
patri ⁊ spūi scō. sed inq̄tū hō supplicat
patri ⁊ orat ꝓ nobis ⁊ bñ expedit nobis
qr alias iam fuissemus consumpti ex pec
catis Auctoritas. xp̄us ihus q̄ mortuꝰ
est īmo qui surrexit q̄ ē ad dexterā dei q̄
etiā interpellat ꝓ nobis ad Ro. viij.
Ad declarandū modū huiꝰ interpellatō
nis notaui hystoriam quā recitat Jose
phus de antipatre pr̄e herodis ascoloni
te q̄ occidit innocentes q̄ ꝓ impatore fu
it vulneratꝰ ī multis p̄lijs. Qui fuit ab
inuidis accusatꝰ apud impatorē de ꝓdi
tione Et citatꝰ ab impatore cōparuit ⁊
rñdit nō verbo ꝫ facto qr nudatꝰ oñdit
vulnera impatori dicēs. Nō sunt ista si
gna ꝓditōis sed fidelitatis. Tūc ample
xatus ē eū impator ⁊ osculatꝰ ⁊c̄. Sic
miles xp̄s ꝓ honore dei patris bellauit.
Et in domo xp̄i scz ecclia ⁊ in genere suo
scz hūano fiūt multa mala ⁊ ꝓditiones
cōtra deū pr̄em recurrēdo ad diuinos in
imicos dei ⁊c̄. Et clamores q̄rimonie ⁊
accusatōes veniūt cotidie corā deo pr̄e
qui dicit filio. Fili in domo vestra susti
netis vos ꝓditiones cōtra me ⁊c̄. xp̄us
rñdet pr̄i oñdendo vulnera d. Et q̄re re
cepi ego ista vulnera. hūq̄d vt expectetis
eos ad pniam. ⁊ deꝰ pr̄ licet sciat ip̄m in
terrogat. Quid sunt iste plage in medio
manuū tuaꝝ Rñdit xp̄s plagatꝰ sū scz hūs
ꝓ honore vr̄o in domo eoꝝ q̄ diligebāt me.
zach. xiij. Nota in domo eoꝝ scz pr̄iar
chaꝝ ⁊ ꝓphetaꝝ q̄ dilexerāt xp̄m ꝫ eoꝝ
filij fuerūt mali ⁊ ip̄m odio habuerunt
et ip̄m vulnerauerūt. Ecce quarta racō
Moraliť pz quō secure possimꝰ con
fidere si volumꝰ corrigi de pctis ꝙ deꝰ
pcet nobis qr talē aduocatū ibi habe
mus. vñ si miles in terra regis haberet
aduocatū eloquētem. sapientē ⁊ a rege
valde dilectū posset securꝰ esse de gr̄a re
gis. Talis aduocatus est xp̄us in curia
dei. Miser est enī q̄ defendit se in pecca
tis vel desperat ⁊ non corrigit se iō Joh
scdo. Filioli mei hec scribo vobis vt nō
peccetis. Sed ⁊ si quis peccauerit aduo
catum habemus apud patrē ihm xp̄m
et ip̄e est ꝓpiciatio ꝓ peccatis nostris
Quinta rō est ꝓpter manifestationem
iusticie qñ xp̄us in die iudicij descendet
et stabit in aere ⁊ omnes gentes in circui
tu eius. dicit Crisostomus super Ma
theum vicesimoquarto. ꝙ tunc christus
ostendet signa plagaꝝ dicens. Ecce q̄d
ego feci ꝓ vobis vt vos redimerē ⁊ ia
nuā paradisi aperirem. Ecce manifesta
tio iusticie. Quid fecistis vos pro me.
Benedictus erit ille qui potuerit osten
dere aliqd opus notabile factū ꝓ chri
sto. verbi gratia dicēt illa die deuoti reli
giosi. dñe non feci tantū ꝓ vobis q̄tum
vos fecistis ꝓ me. sed amore vestri re
nunciaui libero arbitrio cui naturaliter
inclinabar per votum obedientie. Item
dimisi diuitias temporales per votum
paupertatis. Idem de bonis clericis et
laycis dicentibus. dñe vos amore mei
fuistis plagatus in capite ⁊ ego amore
vestri dimisi ornamenta ⁊ vanitates ca
pitis. Item sicut vos habuistis faciem
deturpatam et cetera amore vestri di
misi pulchritudinem faciei scilicet ieiu
nando ⁊ cetera. Item vos amore mei
extendistis manus in cruce ⁊ ego amo
re vestri extendi manus dexteram dan
do elemosinam ⁊ sinistram faciendo re
stitutionem. Item habuistis latus aper
tū ⁊ ego remisi de corde inimicis. Item

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

habuistis pedes clauatos ⁊ ego abstinui a malis passibꝫ. tũc dicet xp̄s ex q̄ fuistꝭ mihi similes in doloribꝫ eritis mihi similes in glia. Venite benedicti ⁊c̄. Deinde dicet post his qui erũt a sinistris. Ecce q̄d feci ꝓ vobis oñdendo signa plagaꝝ q̄d fecistis ꝓ me ac illi tacebũt. Et tũc xp̄s dicet. Ecce sustinui ꝓ vobis dolores in capite ⁊ vos habuistis caput plenũ vanitatibꝫ pompis suꝑbia ⁊c̄. ego habui manꝰ ꝑforatas ⁊ vos fecistis rapinã ⁊c̄. Idẽ de altijs ⁊c̄. Ideo. ite maledicti ⁊c̄ discedite a me maledicti ⁊c̄. d̄ hoc ꝓphetia aspiciẽt ad me quẽ crucifixerunt ⁊ plangẽt eũ planctu q̄si suꝑ vnigenitũ ⁊ dolebunt suꝑ eũ sicut dolere solẽt in morte p̄mogeniti. In die illa erit magnus planctꝰ in ir'lm. q̄z ibi erit iudicium sic̄ plãctꝰ ad remon in campo magedon zach. xij. Sexta rõ ẽ ꝓpter informatõnem siue cõtinuatõem penitẽtie dñs ihs in tꝑe pnie scz in die veneris sancta recepit. v. plagas p̄ncipales ⁊ post resurrectionẽ i tꝑe pascali ip̄as voluit retinere sed nõ ita magnas sicut qñ ip̄as recepit sic nos in tꝑe pnie scz in. xl. recipimꝰ. v. plagas i q̄bꝫ cõsistit tota pnia. Et modo tꝑe carnali ⁊ pascali debemꝰ eas retinere licet non ita magnas ⁊ fortes.

Prima plaga fuit contritio dolorosa de peccatis cõmissis. si bonꝰ xp̄ianꝰ es in q̄dragesima doluisti de pctis. de ista plaga debet nunc remanere signũ scz ꝓpositum nõ redeundi ad pctã. Sũt multi q̄ credũt ꝙ soluz i q̄dragesima dñt facere pniam ⁊c̄ imo oĩ tꝑe nccm̄ est cauere a pctis. Jõ xp̄s dixit vade ⁊ iam amplius noli peccare Joh. viij. Scda plaga fuit cõfessio pudorosa. ⁊ illa plaga dicit̄ q̄z dolorosũ ẽ seip̄m diffamare. De isto est notandũ signũ in die dñica sitis i cõfessione misse qm̄ illa cõfessio signũ est illiꝰ plage scz cõfessionis in quadragesima. iõ ꝓ vobis dicit̄ ante missam confiteor. Nam sacerdos debet esse confessꝰ sacramentaliter si mortaliter cõmisit ⁊c̄ Jõ dauid p̄s. xcix. populus eiꝰ ⁊ oues pascue eiꝰ introite portas eiꝰ i cõfessiõe

Tercia plaga est afflictio dolorosa. s. ieiunare nõ cõmedere carnes plaga ẽ dolorosa nõ cõsuetis ⁊c̄. Signũ retentionis huiꝰ plage ẽ tꝑantia in cibo ⁊ potu. Itẽ ut ieiuni veniatis ad missã i die dominica. Qui hz loqui cũ rege vel papa nõ bibit ante ⁊c̄. Et talis p̄t dicere dirigatur dñe oratio mea sicut incensuz i cõspectu tuo p̄s. xiij. Quarta plaga ẽ restitutio copiosa signũ retinẽdũ huiꝰ est decetero non facere vsurã nec symoniam nec rapinam. nec furtũ. nec retinere mercedẽ eis debitã nec rem inuentã. decimas nec p̄micias. nec bona eccl'ie nec hospitalioꝝ nec defũctoꝝ iuxta illud apl'i. Cui furabat̄ iã non furet̄ ⁊c̄ ad Ephe. q̄rto. Quinta plaga ẽ remissio iniuriosa scz remittere iniurias ista ẽ plaga lateris que respicit cor ⁊ dolorosa plaga est signũ retinendi huiꝰ ẽ ne decetero portemus odiũ rancorẽ ⁊c̄. sed pacẽ ⁊ amorẽ et vnitatẽ ⁊ cõcordiã. in hoc eni cognoscent om̄es ꝙ mei estis discipuli ⁊c̄ Johan. xiij. vel hec mando vobis vt diligatis inuicẽ sicut dilexi vos Joh. xv. De his signis dicit Bern. data sunt quedaz signa ⁊ iudicia manifesta saltẽ vt indubitabile sit eũ esse de numero electoꝝ i q̄ hec signa ꝑmanserint. Nota hãc materiã de cicatricibꝫ ⁊ rõnes ꝓpter quas cicatrices seruauit xp̄s ineternũ in eo ꝑmansuras q̄s vt Beda suꝑ Lucã dicit non ex impotentia curandi seruauit sed vt in ꝑpetuũ victorie sue circũferat triũphum tangit b. Tho. tercia parte questiõe. liiij. articulo vltimo per totum.

De eadem sermo quintus

Noli esse incredulus sed fidelis Joh. xx. Sermo nr̄ erit de fundamēto bone vite scz de fide catholica. s̄ p̄mo saluter̄ virgo maria ꝛc̄. Pro cui⁹ declaratione ꝛ materie introductiōe Sciēdū ꝙ doctrina cōis ē ꝛ certa ꝛ vera in sacra theologia. ꝙ a principio mundi sp̄ fuit nec̄m ad saluationē fidē habere de deo sine qua null⁹ potuit hic habere gratiaz dei nec in alio mundo gl̄iam sed diuersimode. qm̄ tp̄e legis nature sufficit fides explicita q̄ poterat haberi intellectu naturali sine libris scz credere p̄mo vnū deū qz intellectu naturali p̄t cognosci. sicut cognoscit̄ potentia dn̄i in edificio magne domus. Scd̄o ip̄e ē de⁹ iust⁹ retributor ꝛc̄. hij duo articuli fuerūt semp̄ necessarij ad credēdū Auc̄tas Sine fide impossibile ē placere deo. credere enī oportet accedētē ad deū qz deus est ꝛ inquirentibꝫ se remunerator sit ad Hebre. xi. qz iustus dn̄s bonis seruitoribꝫ retribuit bona ꝛ malis dat punitionē. Tempore aūt legis moysi debuerunt habere maiorē fidē explicitā triū articulorꝫ scz p̄dictorꝫ duorꝫ ꝙ de⁹ ē. ꝛ ꝙ ē remunerator. Tercio credere ꝙ de⁹ deberet mittere filiū saluatorē mundi. qz hoc fuit clare reuelatū in lege scripture. hoc dauid. qui annuciat verbū suū iacob iusticias et iudicia sua isrl̄ p̄s. cxlvij. Nota verbū suū scz illd̄ de q̄ Joh. p̄mo In p̄ncipio erat verbū ꝛc̄ Et verbū caro factū est Alia secreta fidei nō tenebant̄ scire nisi magni lr̄ati. Sed mō tp̄e legis gr̄e tenemur credere plus scz. xij. articulos fidei iam publicatos ꝛ declaratos in ecclesia dei. Jō Athanasius. Quicūq̄ vult saluus esse ante oīa op⁹ ē vt teneat catholicā fidē. Quā nisi quisq̄ integrā inuiolatāq̄ seruauerit salu⁹ esse nō poterit. Exquo fides est ita necessaria ad saluationez. Jō dicit thxma cuilibet xp̄iano ꝛ Noli esse incredul⁹ s̄ fidelis. pz thxma. fides catholica ē a nobis credenda triplicit̄ scz simplicit̄ sine disputatōe. Plenalit̄ sine diminutōe. Firmit̄ sine dubitatione. Et p̄ q̄libet dicit thxma. Noli esse incredulus ꝛc̄. De p̄mo ꝙ debem⁹ credere fidē catholicā simplicit̄ sine disputatione vel contradictōne. Credere simpliciter ē qn̄ hō credit alicui simplici verbo sine iuramēto ꝛ sine testibꝫ de remirabili in q̄ fit sibi magn⁹ honor hunc honorē debem⁹ nos facere dn̄o nr̄o ih̄u xp̄o credendo simplicit̄ suo simplici verbo sine p̄batiōe iuramēto demōstratōe et testibꝫ ꝙ falli nō p̄t nec fallere nec mēdaciū dicere Talis simplex credētia est multū meritoria ꝛ nec̄ia. Rō q̄a veritas fidei seu veritates fidei sūt altissime et trāscendentes intm̄ ꝙ intellectu naturali nō p̄nt cōp̄hendi iō oportet credere simplicit̄ sine disputatione. Stult⁹ essz cec⁹ si vellet disputare de coloribus q̄s nūq̄ vidit sed oz eū credere qd̄ dr̄ sibi. sic nos ceci sum⁹ in hoc ꝙ nūq̄ vidim⁹ veritates fidei iō nō oz disputare s̄ credere dn̄o ih̄u xp̄o Dicit nanq̄. ij. Methaphi. phūs sicut se hz oculus noctue ad lumē solis. ita se hz ocul⁹ nr̄ ad manifestissima nature. ꝙ aūt ocul⁹ noctue nō posset clare intueri solē nō ē defect⁹ solis s̄ noctue. Sic veritates fidei clarissime sūt in se ex defectu intellect⁹ nostri cōp̄hendi non possunt Jō dicit scriptura Qui cōfidūt in dn̄o intelligēt veritatez et fideles i dilectōe acq̄escēt illi Sapi. iij. Nota q̄ cōfidūt i dn̄o. s. ꝙ nō p̄t mentiri nec fallere i dilectiōe acq̄escēt illi nō dicit in disputatione. qn̄ cū aliquis vult secū disputare in fide dyabolus facit sibi argumētū ꝛ tūc nō scit rn̄dere. Ideo cadet in errorē. Sicut cadunt multi dicentes quomodo p̄t christus esse i tam p̄ua hostia ꝛ quō stat nunquid frangit̄

in fractione hostie ⁊c. Cogitate q̄ om̄es veritates fidei iam sunt disputate. ergo oportet credere iō dicit apl'us ad Cori. qui disputabant de fide. Timeo ne sicut serpens euā seduxit astucia sua ita corrū pant̄ sensus vestri ⁊ excidāt a simplicitate fidei que ē in xp̄o. ij. ad Corin. xi. Sic practice quō eua disputādo cū diabolo dicēte cur p̄cepit vobis deus vt nō cōmederetis ex oī ligno paradisi Gen̄. tercio. Ecce p̄ma q̄stio mūdi ⁊ p̄ hanc cecidit in dubitationē ⁊ in pctm̄ dicens ne forte moriamur. cū tn̄ deꝰ sine dubio dixisset moriemini. Rn̄dit dyabolꝰ nequaq̄ moriem̄i. Scit enī deꝰ q̄ in q̄cunq̄ die cōmederitis ex eo apperient̄ oculi vestri ⁊c. Eua debuit rn̄dere dyabolo. O p̄ditor tu facis mihi q̄stionē de voluntate dei recedas ⁊c. ⁊ nō fuisset victa. Sic debetis vos rn̄dere q̄stionibꝰ quas vobis facit dyabolus de fide loquendo imaginationi vestre ⁊ nō disputare sed dicere Credo. Ecce q̄re dicit apl'us timeo ⁊c. Moraliter ex disputatione fidei sunt in mundo multi increduli. verbi gr̄a p̄mo vsurarij dicētes. q̄re de pecunia mea quā ille tenet cum q̄ lucrat̄ ⁊ facit suū comodū nō potero recipe lucrū. Ecce error cōtra fidē q̄ recipere aliq̄d ex mutuo vsura est. Vn̄ si p̄ mutuo mille flor'. recipit'. obulū vsura ē. Et qn̄ d̄r de mea pecunia ⁊c. Error ē pecunia nō ē vr̄a sed dei. q̄ ē dn̄s nō tenet̄ dare cōputū nec rōnē ⁊ vos habet'. dare rōnē de oībꝰ etiā obulis q̄lit̄ acquisiuistis custodiuistis ⁊ expendistis. quia dn̄i est terra ⁊ plenitudo eiꝰ ⁊c. diuites enī solū sunt dispensatores. Sic vos existimet hō vt mīstros xp̄i ⁊ dispensatores p̄ma ad Corin. iiij. Iō tenent̄ dispensare iuxta volūtatē dn̄i. Et alibi ip̄e iā dedit regulā iuxta suā volūtatē dicēs Nō fenerabis fratri tuo ad vsurā ⁊c. Deut. xxiij. Sed vsurarius magis cōfidit de instrumēto alicuiꝰ notarij falsi q̄ dei. Ecce in hoc defectꝰ fidei. q̄ est articulus fidei Credere sanctā eccl'iam catholicā q̄ scz determīat q̄ vsura ē pctm̄ mortale. Alij diffamāt eccl'iam dicētes q̄ papa licentiat viduis pupillis hospitalibꝰ ⁊c. Error ē qm̄ nō sūt facienda mala vt eueniāt bona Roma. iij. Scd̄o luxuriosi disputāt q̄ simplex fornicatio nō ē peccatū ⁊c. ⁊ cadunt in heresim dicēdo. cui facimꝰ iniuriā ⁊c. Si cū filia regis faceres nūq̄d faceres iniuriā regi ⁊c. Si omnes mulieres sunt filie regis xp̄i Iō ⁊c. Ideo dicit scriptura abhoīatio facta ē in israel ⁊ in ir'lm q̄ cōtaminauit iudas sāctificatōem dn̄i quā dilexit ⁊ habuerunt filiā dei alieni Malach. ij. q̄to ergo magis p̄iculū ē disputare de altissimis sunt et alij disputantes ⁊ rep̄bantes ymagines dicētes q̄ ē pctm̄ ydolatrie vel q̄ ē ydolatrare. Ecce ignorātia ex qua cadūt in heresim ⁊ ymagines enī sunt in eccl'ia dei nō ad adorandū eas vt res quedaz sunt sed ad representādū ⁊ sunt libri laycoꝝ ⁊c. Nota q̄ s̄m sanctū tho. in tercio scrip. dis. ix. q. p̄ma art. ij. q. ij. ad tercium ⁊ scd̄a scd̄a q. xciiij. arti. ij. ad p̄mū triplici de causa ymagines xp̄i ⁊ sanctoꝝ fiūt in eccl'ia. vn̄ sicut esset error ⁊ pctm̄ amouere ymagines laycis In veteri enī lege p̄cepit deꝰ ne fierent ymagines scz ad adorandū Exo. xx. Primꝰ hō qui in testamento nouo inuenit ymaginē fuit xp̄s dichystoriā quō misit ymaginē suā regi abagas. vt dicit sāctꝰ tho. iij. scrip. dis. ix. q. p̄ma arti. ij. q. ij. ad terciū. Dico scd̄o q̄ debemꝰ credere fidē catholicam plenarie sine diminutione. vn̄ cōclusio ē btī thome doctoris in scd̄a scd̄e q. de fide q̄ si aliq̄s credit oēs articulos fidei preter vnū. dicit q̄ de nullo articulo hz fidem sed solū opinionē. Rō qm̄ oēs articuli fidei hn̄t vnū fundamentū. scz veritatē diuinā infallibilē. Qui ergo non

credit vnū articulū fidei non credit fun-
damētū iō de nullo hz fidē. Nota simi
litudinē de domo.xij. camerarū fundata
sup̄ colūnā vnā.qz deficiēte colūna fun
damenti nō solū cadet vna sed om̄es ca
dunt. Sic de fūdamēto fidei.de q̄ apl's
Fundamētū aliud nemo p̄t ponere ꝛc̄.
pma ad Corinth.iij. Ideo credere sine
diminutione debem⁹ ꝛ caritas oīa cre-
dit p̄ma ad Corinth.xiij. Credendi sūt
magni articuli sicut parui ꝛ ecōuerso vñ
xp̄s. Qui fidelis ē in minimo ꝛ in maio
ri fidelis ē. Et q̄ in minimo iniquus ē i
maiori iniqu⁹ ē Luc.xvi. Iō ad melius
seruādū hanc fidelitatē fidei ē cōsilium
ecclie scz dicere q̄libet die mane ꝛ sero.
credo ad istar militū q̄ facit omagiū regi
ad Ro.x. Si credideris in corde tuo do
minū nr̄m ihm xp̄m ꝛc̄. Rō q̄re oz vt
ore dicat̄. Quia alias sicut lucerna in la
terna extinguit̄ nisi spiret ꝛc̄. Sic fides i
corde est vt lucerna accensa in laterna.
Auc̄tas p̄s.xxvij. Qm̄ tu illuminas lu-
cernā meā.scz credētiā fidei. Bñe illu-
mina tenebras meas scz ne cadā in erro
res cōtra fidē. Ideo nisi spiret p̄ fora-
men oris extinguit̄ paulatim. Idō apl's
Vos metip̄os temptate si estis in fide
ip̄i vos p̄bate.ij.ad Corin.iij. Probat̄
fides in ore cōfitendo.sicut firmat̄ i cor
de credendo. Sicut trabs q̄to fortius
p̄cutit̄.tantomagis in terra firmat̄. Isto
modo dauid q̄ spū p̄phetie sciuit om̄es ar
ticulos fidei ore hilarit̄ ꝯfitebat̄ auc̄tas
Credidi scz i corde p̄pt̄ qd̄ locut⁹ sū scz i
ore ꝛ quō rñdit. Ego aūt hūiliat⁹ sū ni
mis.q̄ hoc cōsiliū seruauerit diligent̄ sal
uabit̄ virtute fidei q̄ nō p̄mittet ip̄m mo
ri sine vera pñia ꝛ cōtricōne. Ergo noli
esse incredul⁹ Dico tercō q̄ debem⁹
credere fidē catholicā firmit̄ sine dubita-
tione vñ cū maiori certitudīe credendi
sūt articuli fidei q̄ illa q̄ videt̄ oculis p̄
priis. Rō qz sensus p̄nt leuit̄ decipi ex

aliquo defectu vel indispositōne obiecti
vel subiecti siue medij. vt pz de sensu vi
sus in ebriis ꝛ de gustu in infirmis. Iō
aplus. Postulet in fide nihil hesitans q̄
enī hesitat silis ē fluctui maris .qui a vē
to mouet̄ ꝛ circūfert̄ Jaco.p̄mo. Sic
enī vnda maris agitat̄ vētl hincinde sic
p̄sona q̄ dubitat in fide agitat̄ hincinde
argumētl ꝛ rōnib⁹ ꝛ nihil p̄t obtinere a
deo. Sec⁹ de fideli i nullo dubitāti. iō
Apoca.ij. Esto fidelis vsq̄z ad mortez
et dabo tibi coronā vite. Nota q̄ tā for
titer ꝛ fidelit̄ ē tenēda fides catholica q̄
cicius deberet hō omittere bona tp̄alia
diuitias ꝛc̄ ꝛ famā etiā ꝛ vitā q̄z fidez
vsq̄z ad mortez scilicet inclusiue. Et qd̄
hō cōseq̄t̄ ex hoc dicit xp̄s Apoc.ij.da-
bo tibi coronā vite de q̄ Joh. Apoc.xij.
Signū magnum apparuit in celo muli-
er amicta sole ꝛ luna sub pedib⁹ ei⁹ ꝛ in
capite ei⁹ coronā stellarū.xij. Hec aucto
ritas intelligit̄ ad lr̄am de ecclia allego-
rice de virgine maria Tropologice de a
nima btā. Et s̄m hunc intellectū modo
loquor. Hec mulier est quelibet anima
deo fidelis ꝛ deuota amicta sole scilicet
xp̄o. vnde ecclesia .sol iusticie xp̄s deus
noster. Induit̄ enī p̄ veram fidē ꝛ cre-
dentiam. Et luna id est scientia philoso
phie sub pedibus eius qz qui s̄m princi-
pia ꝛ regulas phīe se vellet gubernare i
his que fidei sunt caderet. dicit enī p̄nci
pium philosophie q̄ multiplicatis sup-
positis multiplicantur et essentie.sub pe-
dibus ponatur.quia non tenet in creato
re. Item q̄ finiti ad infinitum nulla ē p̄
portio fallit in christo deo ꝛ homine. Itē
q̄ locus ꝛ locatum debent proporcio-
nari. Item q̄ si impossibile est deum mo
ri ꝛc̄ ꝛ sic de alijs. Ideo apostolus. Vi
dete ne quis vos decipiat̄ p̄ philosophi
am ꝛ inanem fallaciam.scilicet logicam
etc̄ ad Collo. Ex tali fidelitate fidei da
tur corona stellarum .xij.in alio mundo

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

sicut sunt .xij. articuli fidei. Sic corona glie est .xij. beatitudinū eis correspondē tiū. Tres stelle a pte ante sunt. Prima credere deū patrē. Secūda credere deum filiū equalem patri. Tercia credere spiritū sanctū a patre ⁊ filio ꝓcedentem in equalitate. Tres a sinistris. ꝑma credere xp̄i incarnationē. scd̄a xp̄i passionez tercia sanctoꝝ patrū liberationē. Tres a dextris credere xp̄i resurrectionē. secūda xp̄i ascensionē. tercia eccl'ie gubernatōem virtute sacramētoꝝ. Tres retro stant. ꝑma ꝙ xp̄us venturꝰ ē iudex. scd̄a ꝙ oēs resurgemꝰ. tercia ꝙ dabit oibꝫ retributionē ꝟm opa sua. Ex his .xij. credentijs corona ē gl'ie .xij. stelle sūt .xij. articuli fidei quibꝫ aīa coronat̄ iam in hoc mundo ꝑ gr̄am. ⁊ in alio ꝑ gl'iam quibꝫ correspondent .xij. beatitudines. Jō apl'us .ij. ad Thymo. iiij. Bonū certamē certaui.

De eadem sermo sextus.

Multa quidez alia signa fecit ihūs Joh. xx. Pro declaratōe hꝰ v̄bi iuxta intellectū quē volo practicare sciēdū ꝙ deꝰ in homī saluatōe tenet modū quē tenuit in eoꝝ formatōe. qꝛ ꝑmo formauit corpꝰ i vtero mr̄is. Deinde creat animā ⁊ creādo infundit. Isto mō fecit de adā. qꝛ ꝑmo formauit corpꝰ eiꝰ d̄ luto ⁊ inde creauit aīaz eiꝰ i corpe infudit Gen̄. ij. Formauit igit̄ deꝰ hoīez d̄ limo terre ⁊ inspirauit in faciē eiꝰ spiraculum vite ⁊ factꝰ ē hō in aīam viuentē. Dicēdo ꝙ sil'em modū tenuit deꝰ in saluatōe Qm̄ in veteri lege. Primo dedit legē ad solū corpꝰ ꝑtinentē Jō apl'us. Non ꝑus qd̄ spūale est ꝫ qd̄ aīale est deinde qd̄ spūale ē ꝑma ad Corinth. xv. verbi gr̄a i veteri lege ꝑmo deꝰ ꝓpl'o suo dedit ad distinctōem ⁊ dr̄am alioꝝ ꝓpl'oꝝ signa carnalia sicut sunt signa circūcisionis. Gen̄. xvij. dixit deꝰ abrahe Circūcidetl carnē ꝑpucij vr̄i vt sit in signū federis inter me ⁊ vos. Nota ꝙ abrahā fuit ꝑmꝰ hō q̄ vnq̄z recepit circūcisionē ꝫ qꝛ hoc signū erat secretū. Jō voluit deus dare ꝓpl'o suo signū notoriū extra scz in pilis ⁊ in capite ⁊ i barba ⁊ nullꝰ de ꝓpl'o suo raderet pilos capitis nec barbe sicut faciebant alij ꝓpl'i Leuit. xix. non in rotundum attondebitl comā neq̄z radetis barbam Ecce signū corpale. Item dedit signuz ꝓpl'o suo ad dr̄am in vestibꝫ de quatuor vittis iacinctis que dicunt̄ fimbrie Numeri. iij. dixit quoq̄z dn̄s ad moysen. Loquere filijs israel ⁊ dices ad eos vt faciunt sibi fimbrias ⁊c̄. Itē dedit eis etiam signū in cibis Leuitici. xi. ne cōmederent etc̄. Sed omia ista signa fuerunt corporalia. qꝛ ꝓuidit solū corpi ⁊ ꝓ tunc non curauit aīam. Ideo sapiens orabat dicens. Dn̄e innoua signa ⁊ immuta mirabilia glorifica manū ⁊ brachiū dextrū Eccle. xxxvi. Nota inoua signa q. d. qꝛ ista carnalia sunt. Manū id est potennā et brachiū dextrum. id est nouū testamētū. brachiū sinistrū fuit vetus testamentum modicā habens virtutē. Deinde deus dedit illa signa spūalia de quibꝫ dicit thema. Multa quidē ⁊ alia signa scz a corpalibꝫ vel carnalibꝫ signis fecit ihesus que dedit populo suo xp̄iano pz thema. Amore vestri quesiui q̄t sunt signa et que sunt que xp̄s dat in nouo testamēto aīabꝫ nostris ⁊ inueni ꝙ sicut dedit q̄tuor signa in veteri testamento Sic dat q̄tuor signa spūalia in nouo testamento scz ꝑmū de innocentia baptismali. secūdū de milicia speciali. terciū de p̄sidentia spūali. quartū de penitentia sacramentali. Ideo dicit thema Multa quidem et alia signa fecit ⁊c̄. Primo xp̄us suis fidelibus in nouo testamento dat signū spirituale de innocentia baptismali qd̄

a doctoribꝫ vocatur caracter grece quod est signum latine. Aīa enim ante baptismū ꝓter peccatū originale est immūda et abhominabilis intrīn q̄ si ꝑsona moriť ante baptismū non ꝑt intrare paradisuz sed in baptismo anima mūdať. ⁊ recipit ibi illud pulchrrimū signum caracteris. Ad hoc melius intelligendū. Dic silitudinē de ymagine facta vt ponatur in tēplo etc̄. ⁊ dū poratur ad tēpluz cadit in luto nec ponit in altari nisi ꝑius lauet. Sic aīa rōnalis est ymago dei a magno argētario trino d̄o facta ad ymaginē suā. De nesb. ij. Ad ymaginē quippe dei factus est homo. q̄ inq̄tum est ad ymaginē dei pulchrrima est. Sz in generacōe carnali cadit in lutū qz in vtero creať ⁊ creando infunditur vt dicit Aug⁹. Unde si aliter creareť anima sine illa generacōe carnali nō haberet peccatū originale. sicut anima Ade ⁊ eue nō habuerūt peccatū origiale vt ostendit pulchre scās Tho. i. q. q. lxxi. arti. iiij. vbi q̄rit vtrū si aliq̄s formareť ex carne humana miraculose diriuaretur ad eū pcm̄ originale. Et respondit ⁊ cōcludit q̄ non qz talis nō fuisser in adā ꝑm seminalem rōez qd̄ solum causat traductōez peccati originalis. vt Aug⁹ dicit supra. Geñ. ad literā. Sz illi soli peccatū originale cōtrahūt qui ab adam descendūt ꝑm seminalē racōez. ⁊ ideo nisi talis sic descendēs ab adam ⁊ in pcto originali exñs prius lauetur aqua baptismi nō recipitur in templo paradisi. Et si vellet dicere qz nunq̄ peccaui nec feci aliqd̄ peccatū pmittatis me intrare. diceret sibi xp̄us. Respicias quō es immūda ⁊c̄ quid faceres tu inter istas mundissimas De ista materia dicit scriptura. Quid ē homo vt immaculatus sit ⁊ iustus appareat natus de muliere Job. xv. Nota abhominabilis ⁊ inutil homo scz ad gloriam. Quia sicut meretrix nuda si veniret abhominareť a vobis. sic ⁊ anima non baptisata abhoīatur a sanctis. Sz ī baptismo mundatur cum dicať. Ego te baptiso ⁊c̄. Et datur sibi a xp̄o illud signum in fronte ad instar stelle fulgide. Unde si tunc aīa posset a nobis videri tanta est pulchritudo q̄ ⁊c̄. Et si ante q̄z peccet recedat a corpore recta via vadit ad paradisum. vt dicit scās Tho. iij. p. q. lxviij. arti. ij. ad scōm. ⁊. iiij. scp. distinc. iiij. q. ij. arti. i. q. iij. ad quartū. Et omnes angeli volunt ipsam osculari. De isto signo dicit apostolus. Credentes signati estis spiritu promissionis sancto qui est pignus hereditatis nostre. Ad eph. i. Nota credentes quia requiritur ꝓpria si sit edultus vel credencia eccie in parvulis. Hoc signum est glorie huius signi existentis. in anima datur capida extra tota picta q̄ signat vestem innocencie qua anima induitur quouscz peccat moraliter qz tūc ꝑditur vestis innocencie. ⁊ signum caracteris deturpatur sed nō ꝑditur. ymmo remanz semp in damnatis quia indelebilis est. quarto distic. iiij. q. j. arti. iij. q. iiij. Et. iij. pte. q. l. arti. iiij. ad tertū ⁊. q. lxiij et. lxvi. ⁊. lxxxij. Ideo Johānes apocal. xvi. Beatus qui vigilat ⁊ custodit vestimenta sua ne nudus ambulet ⁊ videant turpitudinē eius. Quia anima nuda magis est abhominabilis q̄z corpus nudum

Moraliter dic quomō parentes debent prouidere ne filij eorum ꝑdāt hanc vestem innocencie nutriendo eos ⁊ dando bonas doctrinas. Primo vt sciant se signare. Secūdo virginez salutare tāq̄z reginam etc̄. Item ne iurēt ne mentiātur ⁊c̄. Quoniam magna est culpa parentum si filij sunt mali. Qz quando sūt parui ad instar virgule dirigi possunt ⁊c̄ Ideo dicit xp̄us beato Johāni. Habes pauca nomina in sardis qui non coinquinauerūt vestimenta sua ⁊ ambulant mecum in albis qz digni sunt. Apoc̄ tercio.

Nota sardis interpretatur pricipat⁹

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

vel pulchritudo. Ecce innocencia baptis
mi in qua pauci sunt. Ideo dicit. habes
pauca nomina in sardis. Unde dicit apls
Nolite contristare spm̄ sanctuz scz q̄ ha
bitat in vobis qui signati estis in die bap
tismi redempcōis ad Thes. iiij Secū
do dat deus signum de milicia spūali ⁊ h̄
in sacramento ꝯfirmacōis que nō potest
dari nisi ab ep̄o. Immo est q̄stio vtrū
pp̄a possit ꝯmittere simplici sacerdoti vt
cōfirmet ⁊ aliqui doctores tenēt ꝙ non.
Beatus Tho. tñ in q̄rto scripto dis. vij.
q. iij. arti. i. q. iij. ⁊ dis. xxv. q. i. ad terciū. ⁊
iij. pte. q. lxxij. arti. xi. ad primū. tenet ꝙ
confirmacō ꝯferri potest a simplici sacer
dote ex cōmissione soli⁹ pape nō autem a
dyacono. Hoc signū dat̄ a xp̄o quando
ep̄us dicit Consigno te signo crucis ⁊c̄.
et dat sibi alapam vt recordetur. Sic e
ciā ꝑcutit̄ miles alapa vl ense quādo fit
miles. Iō dicitur signū milicie. qr in ea
datur robur ad pugnā spūalem vt dicit
scūs Tho. iij. pte. lxxij. arti. iiij. ⁊ ad terci
um. ⁊ arti. v. vij. ix. x. Hoc signū est ad i
star monilis aurei in fronte. intm̄ ꝙ quā
do anima intrat paradisuz statim cogno
scit̄ quomō vnus fuit ꝯfirmatus ⁊ nō ali
us ex illo signo milicie spūalis. Ideo fa
ciatis confirmare filios vestros. Quia ꝯ
firmati habent maiorez gloriā in celo q̄ꝫ
non confirmati vt dicit sanctus Tho. iij.
pte. q. lxxij. ar. viij. ad quartū. ⁊ in cōfir
macōe confertur pleitudo gracie spirit⁹
sancti vt in dcō arti. j. ⁊ cōfirmacō robo
rat hominē contra alias īpugnacōnes q̄
ad fidem vt in. iiij. dis. vij. in literali expo
sicōe. ⁊. iij. ea. q. arti. ix. De illo signo di
cit scriptura. Nolite nocere terre ⁊ ma
ri neqꝫ arboribus quoadusqꝫ signem⁹
seruos dei nostri in frontibus eoruz. Et
audiui numerum signatorum. c. xliiij. mi
lia signati. Apoc. vij. Nota nolite no
cere preceptum est xp̄i ad antixp̄m ⁊ su
os dicens. Nolite nocere terre. i. laycis
laborantibus ꝓ terrenis. neqꝫ mari. i. pe
nitentibus qui dicitur mare ob contricō
nis amaritudinem. Neqꝫ arboribus. i. per
sonis ꝑfectis in bonis operibus fructifi
cantibus. Ideo ex isto sacramēto cor xp̄i
ani confirmatur intantuz ꝙ tempore an
tixp̄i forcior erit confirmatus q̄ꝫ alter nō
confirmatus. Ideo xp̄s precepit aposto
lis Luc. vltimo. Sedete in Ihrusalem
donec induamini v̄tute ex alto. i. donec si
tis confirmati. Quia licet apostoli fue
runt a xp̄o baptisati baptismo xp̄i vt di
cit sanctus Tho. quarto scp̄. distinc. xxix.
et arti. iiij. ad terciū. tamen nō fuerunt ꝯ
firmati vsqꝫ ad diem penthecostes. Ido
dixit eis. sedete. i. non intretis bellum p̄
dicacōnis quia non essetis fortes donec
induamini ⁊c̄. Fuerūt enim apostoli cō
firmati a xp̄o sed sine materia vt dicit sā
ctus Tho. quarto. di. vij. q. i. arti. ij. q. j.
ad terciū. iij. pte. q. lxxij. arti. ij. ad primū
Sic in quatuor p̄lijs antixp̄i multi non
erūt fortes. quia non sunt confirmati qui
timore negabunt fidem. Primuz p̄liuz
erit ꝑ dona placencia. Secundum ꝑ mi
racula apparentia. Tercium ꝑ insolubi
lia argumenta. Quartū ꝑ durissima tor
menta. Sed illi qui erunt cōfirmati erūt
fortes in omnibus istis prelijs. dicentes
illud Actu. xiiij. Per multas tribulacō
nes ⁊c̄. Ecce quare dicit. Nolite nocere
terre ⁊c̄. Et sequitur ⁊ audiui numeruz
signatorum. c. xliiij. milia signati vbi poit
tria conposita. Quia tres condicōnes ꝑ
sonarum debent recipere sacramentuz cō
firmacōnis scz centū milia. i. senes. Qua
draginta milia. i. iuuenes. Quatuor mi
lia. i. pueri. Milia autem significat perfe
ctionem confirmacōnis que potest dari
senibus. iuuenibus. ⁊ pueri quatuor an
norum et supra. Dicit enim sanctus tho
mas. iij. pte. q. lxxij. distinc. v. arti. viij. ⁊
quarto scripto distinc. vij. q. iij. arti. ij. de
hoc ꝙ confirmacō debet dari cuilibet bap

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tizato cuiuscũq; etatis sexus ⁊ conditio
nis et eciã morienti. O qualis honor est
habere hoc signũ. Quia sicut in curia regl
licet omnes sint domestici tamen magna
differencia est inter milites ⁊ scutiferos
etc̃. sic omnes xp̃iani sunt domestici regl
ip̃ius xp̃i tamen nobiliores sũt confirma
ti qꝛ sunt milites qui dicere possunt ar-
ma milicie nostre non sunt carnalia. Qui
libet nostrum magis vellet ꝙ filius suus
esset miles in curia regl q̃ scutifer tantũ
Idem de curia regis xp̃i. Ergo labora si
cut bonus miles xp̃i. scd̃a ad Thimo. ij.

Tercium signũ est de presidencia spi-
rituali Hoc signum datur p̃sbiteris in sa
cramẽto ordinũ quando ordinãtur ad sa
cerdotiũ quod signum dicitur esse carac
ter indelibilis. Unde magna presidẽcia
est remittere peccata. Quis potest remit
tere peccata nisi solus deꝰ. Hoc posse cõ
misit deus sacerdotibus. Item posse ape
rire celum in consecracõne. Quis enim
fidelium dubiũ habere possꝫ in ipsa ymo
lacõis hora ad sacerdotis vocẽ celos ape
riri ⁊ in illo Jhesu xp̃i ministerio angelo
rum choros adesse ac yma summis socia
ri vt dicit Gregorius in. iiij. dyalogoꝝ.
Angeli autem dicere possunt cantando.
Panis angelicus fit panis hominũ. dat
panis celicus figuris terminũ. O res mi
rabilis manducat dominũ seruus paup̃.
et humilis. De isto signo dicit scriptura
Vidi alterum angelum ascendentem ab
ortu solis habentẽ signum dei viui. Apo
ca. vij. Nota ꝙ alter angelus dicitur
sacerdos quia licet non sit angelus in na
tura vel persona debet tamen esse angelꝰ
silitudine vt bonus frater p̃dicator dici
tur alter dominicus similitudine. Dic q̃-
modo debet tenere vitam angelicam ⁊c̃
Ideo Exodi. xxi. Sacerdotes qui acce-
dunt ad altare sanctificentur ne p̃cuciaꝫ
eos. Dic quãdo sunt boni sacerdotes q̃
modo ab angelis cõmendantur. quando
vero sunt mali detestantur. Ecce quare
dicit vidi alterum angelum de sacerdote
Malach. ij. Labia sacerdotis ⁊c̃. No
ta ascendentẽ ab ortu solis. qꝛ missa nõ
est celebranda ante ortũ solis id est lucl
nisi de spẽali licencia pape. Unde dicit sã
ctus Tho. iij. p̃te. q. lxxxiij. arti. ij. ad quar
tum. ⁊ quarto scp̃. di. xiij. q. i. arti. ij. q. iiij
ꝙ missa potest dici quãdo incipit appare
re aurora non autem de nocte nisi in nati
tate xp̃i ⁊ in vigilia pasche. Tunc eniꝫ ex
digna celebracõne misse sacerdos ascen
dit in scala gracie dei plus q̃ ex aliquo a
lio opere. Per oppositum mali sacerdo-
tes ex illo descendũt vsq; ad profunduꝫ
inferni. Dauid p̃s. c. viij. ascendunt vsq;
ad celos. i. boni. descendunt vsq; ad abis-
sos scꝫ mali presbiteri. anima autem eo
rum in malis tabescebat. Nota haben
tem signũ dei viui. scꝫ presidencie spiritu
alis seu presidencie sacerdotalis. Hoc
signum habuit eciam dominus Jhesus
xp̃us non sub racõne caracteris. Quia
dicit sanctus Tho. quarto distinc. iiij. q.
pri. ar. iij. ⁊. iij. p̃te. q. lxiij. arti. v. ꝙ xp̃us
nullum habuit caracterem. Dauid. Ju
rauit dominus ⁊ nõ penitebit eũ tu es sa
cerdos in eternum s̃m ordinem melchi
sedech. Quartum signũ est de penitẽ
cia sacramentali. vñ quãdo aliquis cum
cordis contricõne ꝯfitetur peccata sua qñ
sacerdos absoluit ipsuꝫ in illo p̃ncto da
tur in anima signũ quod dicitur ornatus
et non dicitur caracter sed ornatus intm̃
ꝙ quãdo anima sic penitẽs recedit a cor
pore. demones qui veniũt ad mortẽ cu-
iuslibet videntes hoc signũ fugiunt. Se-
cus de anima inpenitenti que nõ vult exi
re de corpore sicut nec captus de carcere.
ad audiendã sentẽciaꝫ damnacõnis. De
hoc signo dicit scriptura. Preceptuꝫ est
illis ne lederent fenũ terre neq; omẽ vi
ride neq; oẽꝫ arborẽ nisi tantuꝫ hoĩes q̃
nõ habẽt signũ dei in frõtibus suis Apoc̃

nono. preceptũ est illis scz demonibus. Ideo dauid orando hoc signuz petebat dicens. ps. lxxxv. Fac mecũ signum i bono vt videãt qui me oderũt scz demoẽs et confundantur ꝛc. Quoniã tu domine adiuuisti me ꝛ consolatus es scz p glori am. Ecce quare dicit thema. Multa qui dem ꝛ alia signa ꝛc. Deo grãs

De eadem Sermo septim?

Stetit ihesus

in medio discipulorꝫ suorꝫ. Iohis. xx. Sm q clare inueni ri potest rõe ꝛ auctoritate sacerdotes no ui testamenti ꝛ ecia omnes ecciastici dicũtur pprie discipuli xpi. Racõ. Illi enĩ qui cõtinue student ꝛ cogitant loquũtur et ratiocinantur de doctrina alicuius doctoris recte dicũtur eius discipuli. vt gra matici dicũtur discipuli pristiani. phq e iam de doctrina phq. Idem qui corde cogitant ꝛ ore loquũtur doctrinã ꝛ legẽ doctoris Ihesu xpi et seruãt eius pcepta. recte dicũtur discipuli. Auctas. Liga testimoniũ signa legẽ in discipul' meis. Isaye. viij. Nota liga testimoniũ Lex euangelica dicitur testioniuz scz de secretis celestibus testificando. Joh. tercõ Quod sam? loquimur ꝛ quod vidim? testamur. Signa legem scz veterez que non debet seruari qꝛ figura fuit noue legi Item alia auctas. Si manseritis in sermone meo vere discipuli mei eritis. Johãnis. viij. Nota si manseritis scz studendo cogitãdo loquendo conuersando tales sunt clerici qui ꝓtinue cogitant student loquũtur ꝛ ruminant doctrinã xpi in officio Ideo dicit thema. Stetit Ihs in medio discipulorꝫ suorꝫ. Modo videndum est ex quibus opibus xpus stat in medio presbiterorꝫ. Et inuenio ex tribus scilicz.

Prio p collaudacõnez angelicalem
Secdo p consecracõez sacramentalez
Tercõ p conuersacõez spñalez

Ergo stetit in medio discipulorꝫ suorũ

Dico prio q xpus stat in medio pbiterorꝫ p collaudacõem angelicalẽ. Officia ei ecciastica dicũtur collaudacõ a con quod est sil' ꝛ laudacõ qꝛ angeli nobiscũ laudant dñm. Munqꝫ fit officiũ in aliq eccia quin angeli sint pñtes nobiscũ. Auctoritas. ps. lxviij. preuenerũt principes cõiuncti psallentib̃ in medio iuuenculaꝫ tympanistarum. Principes dicũtur sancti angeli vt exponit Bernardus. Rõ qꝛ sicut quilibet rex huius mũdi dicit princeps ita angelus ymo magis eo. Qꝛ minoꝛ angelus celi est maioꝛ quolibet rege huius mũdi in honore ꝛ dignitate preuenerunt inqꝫ principes scz angeli qꝛ antequꝫ dicatis ps. iam sunt ꝗiuncti vobiscuz ad psalmodiã dicendaz vt exponit Bernardus. Nota in medio iuuẽcularũ tympanistarũ non dicit vtularũ. Synagoge dicunt vtule. Sz eccie xpiane dicuntur iuuencule tympanistarũ. Non soluz angeli ꝓ eciam ipe rex angelorꝫ est in medio. Quod ptz ex suo testimonio Mat. xviij. Vbi sunt duo vel tres in nomine meo in medio eorꝫ ego sum ꝛc. In hac auctte xpus ostendit nob̃ tria que debe? habere faciendo officiũ diuinũ. Prio q sim? duo vel tres ꝛ nõ plures neqꝫ paucioꝛez. Duo sũt chorus dexter ꝛ sinister vel tres p illis q̃ sunt i pulpito. vel duo sunt coꝛ cogitãdo ꝛ os loquendo. qꝛ officiũ non debet dici solũ contẽplando ꝓ simul ꝓtemplãdo ꝛ loquẽdo. vñ si os dicit officiũ ꝛ coꝛ cogitat aliud iã non sunt duo. Ideo dicit Aug?. Psalmis ꝛ ymnis cũ oratis deũ hoc vrlet in corde qd̃ pferẽ in ore ꝛc. als xpc dicet Mat. xv. Popul? hic labijs me honorat coꝛ aũt eorꝫ lõge ẽ a me ꝛc. Duo repsentãt duas xpi substãcias scz diuinitatẽ ꝛ humani

tatē. tres autē ttes ꝑsonas trinitatis. de hijs tribus dicit scriptura. In tribus bñ placitū est spūi meo q̄ ꝓbata sunt corazꝫ deo ⁊ hoīb Lcci. xv. Corā deo ⁊ hoīb cōꝓbaſ qñ chorus dexter ⁊ sinister cā tat ordinate. Sz hodie taliter cantāt cō tendendo ⁊c. q̄ reꝓbata sūt corā deo ⁊ hoībus. Jō auisetis vos ⁊c. Nota cū dr in noīe meo Lu. ij. Vocatū est nomē eius Jhs. i. saluator. tūc clerici sūt ꝗgre gati in noīe Jhu qñ ꝓcurāt honorē dei. et salua cōez animaꝝ viuentiū ⁊ defunc torꝝ. Multi tñ ꝗgregātur in eccia nō in noīe Jhesu ꝗ denarij. qz alis nō venirent nisi sint ibi ꝑsencie. Dicūt aliqui nō intro ducā malā ꝗsuetudinē surgēdi ad matu tinas ⁊c. Qñ raro visitatur eccia a pluri bus nisi a more denarij. nec audiūt ꝓfessi ones ⁊ sic de alijs sacramētis. tales rece perūt mercedē suaz. Marb. vi. Ex ista rōne dicebat aplus. Qcūq̄ fa citis in ꝛbo aut in opē in noīe dñi Jhu xpi facite. Ad col. iij. Nota ibi ego sū in medio qñ opus fit ꝓ suo honore certi tudinaliter ipē est ī medio ex ꝗ sequitur si gno q̄ in q̄libet sermone facto ī noīe ihu xpi ipē est ibi Ideo sitis auisati ⁊ ꝓsidera te qz ibi est papa Jhesus ⁊ cardinales. s. angeli q̄ deberis conposite stare in choro. quō staretis si rex vel papa esset ī vesperis etc. Dic quō sunt dicende deuote septez hore canonice. De quo loq̄tur caplin do lētes exī de cele. mis. vbi eccia ꝑcipit q̄ officiū diurnū pariter ⁊ nocturnū q̄tuz deus dederit deuote ꝓsoluaſ. Dico se cūdo q̄ xpus stat in medio ꝑ consecraci onē sacramentalē. Jā videtis q̄ ī missa sacerdos tenet hostiā ꝓsecratā in medio manuū suarū ⁊ ipāz recipit in medio cor poris. Dauid in ps. Deus stetit in syna goga. i. cōgregacōe deoꝝ. i. angeloꝝ q̄ di cuntur dij nō essencialiter ꝗ participatīe. In medio autē deos. i. sacerdotes diiudi cat. i. diuersimode iudicat ⁊ ꝓdemnat, ꝑ ter defectus q̄s faciūt in missa. Prio iu dicat sacēdotes ⁊ ipos reꝑhendit de ma teria sacrificij si nō est ita ꝑparata vt de cet scz q̄ hostia sit mūda alba ⁊ sine ma cula ⁊ rotūda qz sigt eternitatē dei. Itē de materia sāguinis q̄ sit vinuz puruz ⁊ bonū ⁊ nō acetosuz. De quo scīm Tho mā vide quarto scp. di. xi. q. ij. arti. iij. q. ij. ⁊. iij. ꝑte. q. lxxiij. ar. v. ad scdm vbi di cit q̄ de aceto nō potest cōfici sanguis. sz de vino acetoso bene licet peccatū sit.

Secūdo iudicat ipos de forma si dicitur vt debet dici. Dic contra illos q̄ anhelāt et cū capite faciūt signū crucis. Idez de forma cōsecracōis sanguinis ⁊ quō aliq̄ dicunt festināter nimis. aliqui nimis spa cose. Tercō iudicat de instrumētis im mūdis scz corpalibus pānis seu mappis et calice ⁊ cādelis. Itē q̄ illud qd̄ seruit altari vt cādelebra ⁊c. nō seruiāt vobis in domo vestra l'in mēsa. qz Quod sel' dicatū est deo ampliꝰ ad vsus humanos non est transferendū vt dicit re. iu. li. vi. Quarto iudicat intencōez si celebrāt ꝓ pecunia vt iudas vendēdo xpm. Qz ac cipere ꝓ missa aliqd̄ quasi pręciū eius est symonia. non autē si sumaſ quasi stipen diū vt dicit scīs Tho. scda. ij. q. c. arti. ij. ad scdm. ⁊ quarto dis. xxv. q. iij. arti. ij. q. pri. ad quartū. Et tales coīter dant mis sas ꝓ penitencia in ꝓfessione. Quia dic scīs Tho. iij. ꝑte. q. lxxxij. arti. ix. ⁊ quot libeto. x. q. viij. ⁊ quarto scp. dis. xij. q. i. arti. ij. ⁊ dis. xxiij. q. i. arti. iij. q̄ celebrans missam in peccato mortali vel inducens talem scient peccat mortaliter. Quito iudi cat vtz celebrāt male parati ⁊ sine deuo cōe. Ecce q̄re dicit diiudicat. i. diuersi mode ⁊ ex diuersis causis iudicat. Ideo aplis ꝓia ad Corz. xi. ꝓbet autē seipsum hō ⁊ sic ⁊c. ꝓbet scz motiuū celebrandi qd̄ habet ⁊ sic de pane illo edat ⁊c. dicit verb nihil remanet ibi de pane nisi soluz accidēcia vt dicit doc. iij. scp. di. xij. ⁊ ē

de necessitate fidei. Si dicat̃ de quo g̃ fi
unt vermes in hostia ꝛc̃. Rñdeo ꝙ illd̃
sacramentũ est miraculis plenũ. Ita ꝙ
illa accidencia hñt vigorẽ sub̃e qꝛ per se
subsistũt. Jõ de illis accñtib⁹ generãtur
vermes. qꝛ habẽt virtutẽ sub̃e. De hoc
vide scm̃ Tho. quarto scp̃. di. ij. q. i. ar. ij.
et. iij. pte. q. lxxvij. arti. ij. Et dicit̃ panis
non materialis s̃ celestialis. Juxta illud
Ego sũ panis qui de celo descendi. si q̃s
manducauerit ex hoc pane ꝛc̃. Joh̃. vi.
Nota iudiciũ sibi mãducat. i. dãnacio
nẽ. Dicit glo. Ambro. Ita punietur acsi
xp̃m ꝓprijs manib⁹ interfecisset. No-
ta de hoc sanctũ Tho. in. iij. q. lxxx. arti. ij.
et quarto scp̃. di. ix. dicentẽ ꝙ pctm̃ indi
gne sumentiũ eucharistiã est min⁹ graue
pctis cõmissis in deũ. ꝛ g̃uius pctis coñ
ꝓximũ vel ꝯ seip̃m ꝛ est eciã minus g̃ue
pctõ occisiois xp̃i ꝛ ꝓditõis eius ꝛ eciã
minus graue ꝓiectõne eius in lutũ. Jõ
antiqui sancti dubitabãt ꝛ valde time-
bant si essent digni sacerdocõ ꝛc̃. Ter
cõ xp̃us est in medio ꝑ ꝯuersacõem spũ-
alem. omnes debemus spũaliter conuer-
sari ꝛ dicet nobis xp̃s. Ego in medio ve
strũ sum sicut q̃ ministrat. Luc̃. xxij. Sꝫ
conuersacõ spũalis debet esse ꝑ quatuor
v̄tutes quas debemus hr̃e in vita nostra
que sunt Continencia ꝑsonalis
Abstinencia corporalis.
Temperãcia humanalis.
Sufficiencia temporalis
Primo enĩ in nostra ꝯuersacõe debem⁹
habere ꝯtinenciã ꝑsonalez scꝫ viuere ca-
ste. Dic ꝯ illos qui dicũt luxuria mĩmuꝫ
pctm̃ est mortale ꝛc̃. verꝫ est in laycis ꝑ
respectũ ad spũalia peccata. Et dicit tñ
sanctus Tho. scd̃a. ij. q. c. liiij. arti. iij. ꝛ i
q. de malo. q. i. arti. i. ad xiij. ꝙ fornicacio
est maius pctm̃ hijs que sũt circa exterio
ra. ꝛ minus hijs q̃ sunt coñ deũ vel con
tra ꝑsonã ꝓximi. ꝛ s̃m eundẽ quarto scp̃
di. xxxiij. q. i. arti. iij. ꝛ scd̃a. ij. v̄ sup̃. ar. ij.
concubinatus. ꝛ q̃libẽt coytus extra ma-
trimoniũ est ꝯ legez nature ꝛ pctm̃ mor
tale. In sacerdotib⁹ tamẽ ꝛ religiosis ẽ
de maiorib⁹ peccatis carnis qꝛ sacrilegiũ
et ergo racõe istius magnum peccatũ est
furtum. mai⁹ est homicidiũ. ꝛ adhuc ma
ius ꝑiuriũ. Et dicit scũs Thomas in se
cũda scd̃e. q. lxxxviij. ꝙ maius est adhuc
fractõ voti simplicis ꝛ maius fractõ vo
ti solemnis vel expressi vt in religiosis l̃
annexi vt in p̃sbiteris ex ordinacõe eccie
Jõ oportet hr̃e ꝯtinenciã ꝑsonalez. Jõ
dicit xp̃us sacerdotib⁹. Sint lumbi vr̃i
p̃cincti ꝛ lucerne ꝛc̃. Luc̃. xij. Et ita nul
lus ꝛ p̃sertĩ sacerdos hr̃e debet concubi-
nas nec suspectas familiaritates. Se-
cũda necessaria ẽ abstinẽcia corꝑalis qꝛ
aliter non p̃t homo viuere caste. Luc̃. xxi
Attendite ne grauẽtur corda vr̃a ꝛc̃. iõ
hodie tot sunt luxuriosi qꝛ nõ habent ab-
stinenciã. qꝛ s̃m Jero. venter mero estu
ans de facili in luxuriã spumat. Ter-
cia virtus necessaria est tꝑancia huma-
nalis scꝫ ne nimis velitis ꝯuersari cũ lay
cis. Rõ nam habemus cõdicões ymagi-
num que de longe apparẽt pulchre. sec⁹
de ꝓpe qꝛ tũc videtur defectus ymaginũ
Idẽ de eccĩasticis. antiq̃tus eĩ qñ presbi
teri l̃ religiosi ibãt ꝑ villã tarde ꝛ ex ma
gna nccĩtate honorabãtur ab oib⁹ ꝛc̃. iõ
apl̃s exite de medio eoꝝ ꝛ separamĩ dic̃
dñs. ij. ad Coꝝ. vi. Quarta ẽ suffici
encie tꝑalis. hñtes enĩ alimẽta ꝛ quib⁹
tegamur hijs ꝯtenti sum⁹. j. ad Thy. vi
nõ facere debetis symoĩas nec vsuras te
nendo pecuĩas in posse iudeoꝝ nec face-
re mercãcias. p̃sb̃r q̃ bñ facit officiũ suũ
nunq̃ egebit. qꝛ di. xp̃c p̃muꝫ q̃rite reg-
nũ dei ꝛc̃. Lu. xij. ꝛ Math̃. vi.

Dnica. i. p⁹ octa. pasche Sermo. pri

Ego suꝫ pastor
bo⁹ Jo. x. s̃mo nr̃ erit de sã
cto euãgelio hui⁹ dnice. Et